

Fra: Dorthe Malene Götz Mikkelsen <dmm@aabenraa.dk>
Sendt: 22. december 2017 13:27
Til: Anne Harborg Larsen
Emne: journalnummer MST-7041-00034

Sag: MST-704-00007
Sagsdokument: 7584450

Hej Anne H. Larsen

Følgende er Aabenraa Kommunes kommentar til ændringerne ved Bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr1

Side 1

- EEE forkortelsen bliver benyttet inden den bliver defineret
- Hvis WEEE ændre til EEE, burde I overveje at ændre affaldsregulativet også, herunder standard teksterne til kommunernes affaldsregulativer. Der burde generelt være sammenhæng mellem denne bekendtgørelse om affaldsbekendtgørelsen (herunder regulativerne).

Side 6

- § 15, stk.: skal det forstås sådan at det bliver lovligt for producenter at afbrænde elektronikaffald på godkendte anlæg? Tidligere stod der genanvendelse og forberedelse heraf uden forbrænding?

God jul og godt nytår

Venlig hilsen

Dorthe Malene Götz Mikkelsen
Biolog
Byg, Natur og Miljø
Tlf. 73 76 74 26

Aabenraa Kommune
Skelbækvej 2, 6200 Aabenraa
www.aabenraa.dk

Aabenraa
Kommune

Handwritten text in the top right corner, possibly a page number or date.

Høringssvar

J.nr. MST-7041-00034

12-01-2018

Sagsnr. 18/24

Dok.nr. 27/18

Initialer LRE/TMK/HEN/CLP/ANR

Side 1 af 3

Til Miljøstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
Sendt elektronisk til mst@mst.dk med kopi til ahl@mst.dk

Høring af ændring til elektronikaffaldsbekendtgørelsen

Amager Ressourcecenter (ARC) takker for modtagelse af udkast til ændring af elektronikaffaldsbekendtgørelsen. ARC har generelt svært ved at se incitamentet ved de foreslåede ændringer vedr. den materiale- og størrelsesbaserede opdeling. Det er ARCs opfattelse, at ændringerne ikke er begrundet i krav i WEEE-direktivet og heller ikke begrundet af økonomiske eller miljømæssige hensyn. Ændringerne vil dog have økonomiske og praktiske konsekvenser for de kommunale indsamlingssteder/affaldsselskaber. ARC har nedenstående bemærkninger til ændringsforslagene.

Indsamling af flere WEEE fraktioner

Af ændringsforslagets §28 stk. 2 fremgår det, at Kommunalbestyrelsen skal sikre, at WEEE fra private husholdninger, som indleveres på kommunalbestyrelsens indsamlingssteder, pr. 1. september 2018 sorteres i 7 fraktioner.

Dermed forsvinder muligheden for, at fraktion 1 og 4 (Udstyr til temperaturudveksling og Stort udstyr) kan indsamles i én container. Ligeledes forsvinder muligheden for, at fraktion 5 og 6 (Småt udstyr og Småt IT- og telekommunikationsudstyr) kan indsamles i ét bur.

På genbrugspladserne indsamler ARC i dag fraktion 1 og 4 som én fraktion "Hårde hvidevarer". De fleste affaldstyper til både fraktion 1 og 4 bæres ind i maxicontainere, og der er derfor ingen miljømæssig grund til at køre disse affaldstyper i hver sin container.

Endvidere indsamler ARC fraktion 5 og 6 som én fraktion "Småt elektronik" i bur (i aflåst skur). ARC ser det som en nødvendighed, at elektronikbure er låst inde for kunderne, idet erfaringer viser, at det ellers vil afstedkomme tyveri.

Der vil være anseelige store ulemper for driften og administrationen af de genbrugspladser, som ARC driver, hvis ARC ikke kan fortsætte indsamling af fraktion 1, 4, 5 og 6 som hidtil.

Derfor anbefaler ARC, at der fortsat gives mulighed for at indsamle fraktion 1 og 4 som én fraktion samt fraktion 5 og 6 som én fraktion. Yderligere sortering kan da ske på DPA' regionale opsamlingspladser. I modsat fald vil det have store u hensigtsmæssige konsekvenser af især økonomisk og praktisk karakter for genbrugspladserne. Problematikken er beskrevet nærmere i de følgende afsnit.

Plads og indretning

Hvis der skal implementeres flere WEEE fraktioner, vil det have konsekvenser for indretningen af ARCs genbrugspladser. De bynære genbrugspladser er begrænsede på areal med dertilhørende pladsmæssige udfordringer. ARC har i forvejen udfordringer med at implementere nye fraktioner for at imødekomme ønsket om stadig flere genanvendelsestiltag. I værste fald vil kravet om flere WEEE fraktioner komme til at gå ud over muligheden for at udsortere andre fraktioner til genanvendelse. ARCs kommuner arbejder som alle andre på at opfylde EU's mål om 50% genanvendelse, hvilket afstedkommer overvejelser om at ændre fraktioner – oftest med et behov for mere plads.

ARCs WEEE fraktioner bliver i dag indsamlet i et dertil indrettet hus til formålet. Et sådan hus er specielt indrettet med særlige indkast mv. for at imødekomme elektronikbekendtgørelsens krav om, at WEEE skal håndteres miljømæssigt forsvarligt. Et WEEE-hus koster typisk ARC 450.000 kr. at bygge. Hvis der kommer flere WEEE fraktioner skal disse bygninger ombygges, og det vil afstedkomme ekstraudgifter, som der ikke er afsat midler til. Kan man forestille sig, at disse eventuelle merudgifter dækkes af den kollektive ordning?

Ressourcer ved flere aktører

Kollektiv ordningen skal som udgangspunkt være udgiftsneutral for de kommunale indsamlingssteder/affaldsselskaber. Det er dog ARCs erfaring, at alle tidligere aftaler og ordninger i forvejen genererer omkostninger for de kommunale indsamlingssteder/affaldsselskaber. Af nuværende omkostninger kan nævnes:

- Indsamlingsmateriellet er typisk af relativ ringe kvalitet og/eller dårligt eller slet ikke vedligeholdt, og der synes ofte ikke at være taget højde for de arbejdsmiljømæssige forhold, inden der produceres nyt (genbrugsvejlederne skal jo folde bure ud, åbne og lukke containere osv.)
- For at imødekomme elektronikbekendtgørelsens krav om vejrfast overdækning af den indsamlede elektronik, er de elektronikbure (der bliver stillet til rådighed) nødt til at blive opbevaret under tag.
- Indsamlingsstederne/affaldsselskaberne er underlagt kollektiv ordningen og de respektive aktørers aftaler. ARC oplever, at der ikke tages hensyn til kapacitet, registrering af mængder, administration/transportbestillinger og andet, som ellers er indarbejdet i de kommunale selskabers budgetter/regnskaber.
- Kollektiv ordningen indebærer oftere skift af operatør/transportør, end det typisk er tilfældet med genbrugspladsernes øvrige fraktioner. Det betyder, at kontaktpersoner, registreringssystemer og (nogle gange) nyt materiel kan skifte hvert år. Disse skift er generelt en stor ulempe for indsamlingsstederne/affaldsselskaberne, da de kræver mange ekstra administrative ressourcer. I forvejen bliver ARC ikke kompenseret for dette administrative tungere arbejde. Denne rollefordeling giver udfordringer allerede i dag.

Hvis der implementeres krav om indsamling af flere WEEE fraktioner, vil ovennævnte udfordringer blot blive større. Ikke mindst set i lyset af, at der da vil være endnu flere aktører. ARC finder dette yderst uhensigtsmæssigt.

Kundernes formåen, kampagne og efteruddannelse

Det nye forslag indebærer bl.a., at WEEE skal sorteres i flere fraktioner og efter dimensioner. Det er ARCs erfaring, at kunderne selv med de nuværende mere enkle sorteringskrav, har svært ved at sortere korrekt. ARC mener derfor, at nye større krav vil medføre, at det vil blive umådeligt vanskeligt at

overholde kravet om maksimal fejlsortering på 5% (jævnfør retningslinjerne beskrevet i udkastets bilag 9, afsnit 2.2). Dette kan risikere at medføre ekstraudgifter i form af eftersortering.

Hvis forslaget bliver vedtaget, vil ARC foreslå, at DPA igangsætter en kampagne, så genbrugspladsernes kunder bliver klædt på til ændringerne så godt som muligt.

Ligeledes vil en implementering kræve efteruddannelse af genbrugsvejlederne. Hvis fejlsorteringer skal minimeres, vil der være behov for yderligere ressourcer til genbrugsvejlederne på genbrugspladserne, så der kan ske ekstra vejledning af kunderne. Dette er alt sammen behæftet med ekstraudgifter, som DPA må forventes at skulle afholde, hvis ordningen skal være udgiftsneutral for ARC.

Anne Harborg Larsen

Fra: Keld Høgh <KH@co-industri.dk>
Sendt: 9. januar 2018 10:13
Til: MST Miljøstyrelsens hovedpostkasse
Cc: Anne Harborg Larsen
Emne: Bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr MST-7041-00034

CO-industri har følgende bemærkninger til bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr:

Generelt:

Der bør ikke indføres undtagelser fra producentansvaret.

§ 5, stk. 2, § 7, stk. 3, § 13, stk. 1, § 18, § 23, stk. 4, § 24 og 25 stk. 1, § 27, stk. 2, § 28, stk. 3 og § 44, stk. 2:

Det er ganske mange steder hvor det fremgår, at registreringer skal ske efter Dansk Produktansvarssystemets anvisninger. Der savnes et krav om, at disse anvisninger skal forelægges for Miljøstyrelsen og i øvrigt være offentligt tilgængelige.

§ 33:

Det bør tydeliggøres, at kommunalbestyrelsen hos Dansk Produktansvarssystem kan få dækkes alle udgifter fra en virksomheds sikkerhedsstillelse.

§ 35, stk. 3:

Det bør være rammer for en aftale bør og disse bør fremgå i lighed med fx § 17, stk. 1, litra 6 og § 52, stk. 1, litra 6.

§ 43a:

Der savnes et krav om, at størrelsen af sikkerheden skal forelægges for Miljøstyrelsen og i øvrigt være offentligt tilgængelig.

§ 61:

Det vil være mere enkelt som i lighed med fx <https://prodstoragehoeringspo.blob.core.windows.net/aca87422-d9d1-43b3-bdd8-8ecbfae20ab7/Bekendtg%C3%B8relse%20om%20ioniserende%20str%C3%A5ling%20og%20str%C3%A5lebeskyttelse.%20H%C3%B8ringsversion.pdf> med følgende strafbestemmelse:

Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lov straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år, den, der overtræder bestemmelser i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Ved skærpende omstændigheder kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år.

Stk. 3. Det skal ved strafudmåling efter stk. 2 anses for en skærpende omstændighed,

- 1) at der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre herunder besparelser, eller
- 2) at overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed.
- 3) at der er voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare herfor

Det bør fremgå, at økonomiske gevinster konfiskeres.

CO-industri skal anmode om at modtage oplysning om, hvornår hørings svar er tilgængeligt samt i øvrigt blive noteret på høringslisten.

Med venlig hilsen

01. 11. 2011

Keld Høgh
Miljøkonsulent

Det er os med overenskomster og faglige fællesskaber

CO-industri
Molestien 7, 3.
2450 København SV
Telefon dir.: +45 33 63 80 27
Telefon: +45 33 63 80 00
kh@co-industri.dk

Act. nr. 62

Miljø- og Fødevarerministeriet
Miljøstyrelsen
Cirkulær Økonomi og Affald
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Brevet sendes alene elektronisk.

Høring af ændring af bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr (MST-7041-00034)

Miljøstyrelsen har den 22. november 2017 sendt udkast til ændring af bekendtgørelse nr. 130 af 6. februar i høring (herefter blot "udkastet").

Formålet er ifølge Miljøstyrelsen, at implementere del 2 af WEEE-direktivet. Udkastet indeholder dog også en række andre ændringer af den eksisterende bekendtgørelse.

Dansk Affaldsforenings høringssvar gives med forbehold for senere politisk behandling.

Finansiering – producenterne skal til at betale!

Udkastet lægger op til, at kommuner og affaldsselskaber pålægges yderligere opgaver, der skal finansieres via det kommunale affaldsgebyr. Opgaver der alene tilgodeser producenterne og DPA-System, mens de vil gøre hverdagen vanskeligere for borgerne, kommunerne og affaldsselskaberne – uden at det ses at give nogen miljøgevinst.

Siden producentansvarets implementering i 2006 er kommuner og affaldsselskabers omkostninger til indsamlingsordninger blevet dækket af affaldsgebyret. Omkostninger der løbende er steget. Primært grundet nye krav til sorteringen af WEEE på indsamlingsstederne samt øgede omkostninger i relation til tyverier.

Det fremsendte udkast fortsætter af dette spor, hvor omkostningerne til at løse opgaver, der alene gavner producenterne og DPA-System, skal dækkes af borgerne via de kommunale affaldsgebyrer.

Dansk Affaldsforening har gentagne gange gjort Miljøstyrelsen opmærksom på, at vi ikke finder denne praksis forsvarlig, da WEEE som bekendt er underlagt et producentansvar. Dette synspunkt er også tilkendegivet politisk (se blandt andet vedlagte henvendelse til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg fra den 26.

15.01.2017
Side 1 af 7

J.nr. NIR 11.5.16.5-01

Dansk Affaldsforening
Vodroffsvej 59, 1
1900 Frederiksberg C

TH.: 72 31 20 70
danskaffaldsforening.dk

august 2011). Henvendelsen er skrevet af RenoSam, der fusionerede med affald danmark i 2013, og blev til Dansk Affaldsforening.

Det fremgår af WEEE-direktivets artikel 12, stk. 2, at medlemsstaterne i relevante tilfælde kan tilskynde producenterne til også at finansiere omkostningerne i relation til indsamling af WEEE fra private husholdninger til indsamlingsanlæg (genbrugspladser).

Det forekommer uforståeligt for Dansk Affaldsforening, at Miljøstyrelsen ikke finder det relevant, at producenterne selv skal dække de omkostninger, der følger af, at kommuner og affaldsselskaber skal løfte opgaver, der alene kommer producenterne og DPA-System til gavn.

I andre tilfælde kaldes det krydssubsidiering, når en brugergruppe (borgerne) betaler for en anden (producenterne). På tilsvarende vis kaldes offentlig støtte af private virksomheder i andre sammenhænge for statsstøtte. Begge dele er statslige myndigheder i almindelighed meget opsatte på at undgå.

Helt principielt er det Dansk Affaldsforenings opfattelse, at producenterne skal dække alle de omkostninger, der er forbundet med håndtering af WEEE. Som bekendt arbejder vi for en ændring af lovgivningen, der betyder, at producenterne skal afholde alle omkostninger ved håndteringen af WEEE, herunder også indsamlingen fra borgerne.

Hvad har producentansvaret kostet borgerne?

I forbindelse med implementeringen af producentansvaret (2005) blev det vurderet, at kommunernes omkostninger ved drift af bringeordninger for indsamling af WEEE ville udgøre fra 25-75 mio. kr. pr. år afhængigt af opgørelsesmetoden (se vedlagte spørgsmål nr. 12 til L 2 (lov om ændring af miljøbeskyttelse (producentansvar for elektronikskrot)).

RenoSam lavede i 2010 en intern undersøgelse, hvor kommunernes omkostninger til indsamlingen af WEEE blev vurderet til at ligge mellem 35 og 80 mio. kr. pr. år.

Antager vi at indsamlingsomkostningerne pr. år har været 40 mio. kroner/år, har borgerne betalt (mindst) 480.000.000 kroner (næsten en ½ milliard kroner) via det kommunale affaldsgebyr siden producentansvaret blev indført i 2006. Penge som producenterne reelt set har sparet.

Økonomiske konsekvenser

Miljøstyrelsen har den 8. december udsendt en økonomisk høring. Miljøstyrelsen vurderer, at de nye regler fører til øgede omkostninger hos kommunerne i 2018 og 2019 i forbindelse med implementeringen. Miljøstyrelsen mener ikke, at de

nye regler medfører varige øgede omkostninger for kommunerne, men det gør de.

De nye fraktioner kræver mere plads. De kræver mere rådgivning og vejledning af brugerne, da de er mere komplekse at vejlede om end de eksisterende. De nye fraktioner vil også betyde flere læs som er fejlsorteret, hvilke vil koste genbrugspladser ekstra i form af sorteringsgebyrer. Dette kan begrænses ved at øge bemanningen på pladsen, men det koster også penge.

Alt det ovenstående koster penge og vil være en del af de daglige driftsomkostninger – også efter 2019.

Hvis blot hver genbrugsplads omkostninger stiger med 5000 kroner/år, vil den samlede stigning være på 1,75 mio. kroner/år (350 genbrugspladser), der skal betales af borgerne – uden at det gør det nemmere for selvsamme borgere eller giver nogen miljømæssig gevinst.

Alle omkostninger ved implementering af de nye fraktioner bør dækkes af dem, der har gavn af dem – producenterne.

Nye fraktioner

Udkastet lægger op til, at der fremover skal sorteres WEEE på genbrugspladserne i 7 fraktioner, hvor det i dag er muligt at sortere i 5 fraktioner. Hertil kommer, at indholdet af de enkelte fraktioner ændres, samt at der ved sorteringen skal tages hensyn til udstyrets størrelse.

Hermed pålægges kommuner og affaldsselskaber forpligtigelser, de kun har begrænset indflydelse på, hvordan skal indfries. Desuden skal borgerne dække omkostningerne. Kommunerne og affaldsselskaberne skal således "betale for musikken uden at de selv må bestemme, hvad der spilles".

Det bemærkes også, at opdelingen i de 7 fraktioner ikke er en direkte følge af direktivets bestemmelser, og at de primært er afstemt efter de efterfølgende behandlingsformer. De nye fraktioner er således alene en fordel for producenterne og DPA-System, mens de kun har (negative) praktiske og økonomiske konsekvenser for borgerne, kommunerne og affaldsselskaberne.

Der dokumenteres heller ikke nogen miljømæssig gevinst ved de nye fraktioner i Miljøstyrelsens høringsmateriale.

De nye fraktioner kræver først og fremmest mere plads på genbrugspladserne, ekstraomkostninger i forbindelse med fejlsortering og de kræver mere rådgivning og vejledning i det daglige, hvilket betyder, at de løbende driftsomkostninger til indsamlingen af WEEE vil stige.

Hertil kommer implementeringsomkostninger i form af omstillingen på pladsen, nye skilte/sorteringsvejledninger, uddannelse af personalet, ændringer i de indsamlingsordninger der er etableret (fx poseordninger og storskraldsordninger), m.v. De praktiske konsekvenser er uddybet i vedlagte notat (02 Praktiske konsekvenser som følge af de 7 nye WEEE fraktioner).

Dansk Affaldsforening kan på baggrund af ovenstående ikke anbefale, at de nye fraktioner, der foreslås i udkastet, implementeres. Det bedste vil være, hvis de nuværende fraktioner blev bibeholdt, og det blev overladt til producenterne at sortere, når de modtager WEEE fra genbrugspladserne.

Hvis Miljøstyrelsen ønsker at bibeholde de nye fraktioner, skal Dansk Affaldsforening opfordre til, at det gøres til et retskrav, at kommuner og affaldsselskaber kan lægge fraktion 1 og 4 sammen samt lægge fraktion 5 og 6 sammen.

Indgriben i den lokale planlægning

De nye fraktioner gør det mere vanskeligt for kommunerne og affaldsselskaberne at implementere egne strategier og politikker for, hvordan de fx vil øge genanvendelsen på genbrugspladsen. Prioriteringen af areal og mandskab til WEEE begrænser mulighederne for at sætte ind på andre områder.

Herved kan de nye fraktioner indirekte (negativt) påvirke mulighederne for at leve op til andre målsætninger på affaldsområdet. Vi antager ikke, at det var hensigten med de nye regler.

Er andre løsninger mulige?

Miljøstyrelsen ses ikke at have overvejet andre løsninger på implementeringen af direktivets del 2 end yderligere krav til de kommunale indsamlingssteder. Det burde undersøges, om reglerne kunne implementeres, ved fx at producenterne selv sorterede affaldet, når det modtages fra genbrugspladserne.

Det vil løse en række af de problemer ved de nye fraktioner, der er beskrevet i det foregående.

Det vil selvfølgelig kræve en indsats og et samarbejde mellem producenterne (de kollektive ordninger), men det er vel heller ikke for meget forlangt af de aktører der drager fordel af de nye fraktioner.

Vi skal opfordre Miljøstyrelsen til at undersøge, hvilke andre muligheder der er for at implementere del 2 fra WEEE-direktivet, hvor det er producenterne, der skal sikre finansieringen og sorteringen i de nye fraktioner.

Effektivisering af indsamlingssystemet?

Det nuværende indsamlingssystem (fra borger til regional opsamlingsplads) har en række indbygget "systemfejl". Årlige skiftedage, nye operatører, nyt opsamlingsmateriel, nye tildelinger, utilstrækkelig udnyttelse af indsamlingsmateriellet, nye vaner og mønstre hvert år og lignende er alle faktorer, der bidrager til, at den samlede (samfunds)økonomi i systemet ikke kan optimeres.

En række af de snitfladeproblemstillinger, der er blevet drøftet siden producentansvaret blev implementeret, herunder problemer der opstår som følge af de foreslåede 7 nye fraktioner, vil kunne løses ved en "systemændring". Samtidig vil det styrke (samfunds)økonomien i det samlede system.

En mulighed er at give kommunerne hele ansvaret for at indsamle WEEE fra borgere og sørge for transporten til de regionale opsamlingssteder. Kommunerne skal have dækket sine omkostninger, hvorfor problemstillingen hænger tæt sammen med finansieringen af systemet.

Dansk Affaldsforening skal opfordre Miljøstyrelsen til snarest muligt at starte en proces med det formål at se på, hvordan det samlede system for indsamlingen af WEEE kan effektiviseres. En mulighed er at tage det op i producentansvarforummet.

Kun kommunerne må hente WEEE hos husholdninger

Det fremgår af udkastets § 22, stk. 2, pkt. 2, at producenterne nu kan hente WEEE hos private husholdninger. Hermed åbnes op for, at der kan etableres parallelle indsamlingssystemer.

Det er en praksis, vi hidtil ikke har ønsket i Danmark. Derfor er der i miljøbeskyttelsesloven en generel bestemmelse, der fastslår, at når en kommune har etableret en indsamlingsordning, må indsamling af det af ordningen omfattet affald kun finde sted på kommunalbestyrelsens foranstaltning eller bemyndigelse (§ 45, stk. 3 i miljøbeskyttelsesloven).

Dansk Affaldsforening skal derfor anbefale, at § 22, stk. 2, pkt. 2 fjernes fra udkastet.

Vi ønsker ikke at forhindre den service, der består i, at en leverandør af fx køleskabe tager det gamle køleskab med fra en borger, når et nyt afleveres. Tilsvarende er en borger selvsagt velkommen til at sælge sit gamle køleskab.

Men det skal alene være kommunerne, der har adgang til at etablere indsamlingsordninger for borgerne, jf. definitionen af indsamlingsordninger i affaldsbekendtgørelsen (§ 3, stk. 1, pkt. 34)) samt forbuddet i miljøbeskyttelsesloven mod konkurrerende indsamlingsordninger.

WEEE-direktivet indeholder ingen bestemmelser, der fører til, at producenterne skal have en ret til at hente WEEE direkte hos borgerne.

Producentansvarsforum for WEEE

Miljøstyrelsen har som bekendt etableret et producentansvarsforum for WEEE, hvor de relevante parter fra branchen skal mødes for at drøfte, hvordan vi fx kan styrke indsamlingen, genanvendelse og genbrug af WEEE.

De to første emner, der skal drøftes i forummet, er tyveri og genbrug. Det vil blive meget svært at finde fælles løsninger på de to områder, hvis ikke det finansielle spørgsmål løses snarest muligt. Vores synspunkt er som sagt, at hvis kommuner og selskaber skal løfte opgaver til gavn for producenterne, så skal producenterne også betale for det.

Der er desuden en klar kobling til udkastets forslag om nye fraktioner. Det har betydning for mulighederne for at forhindre tyveri og fremme genbrug, hvordan pladserne indrettes og hvilke krav der stilles til sorteringen af WEEE. De nye regler, der vedtages, kan således risikere at blokere for fornuftige løsninger på de udfordringer, vi sammen står overfor, når det handler om at begrænse tyveri og fremme genbrug.

For at fremme mulighederne for at finde fælles løsninger i producentansvarsforummet, skal Dansk Affaldsforening anbefale, at der ikke ændres på fraktionskravene på genbrugspladser på nuværende tidspunkt.

Fremme af genbrug

Det fremgår af WEEE-direktivets artikel 6, stk. 2, at medlemsstaterne skal optimere betingelse for at forberede WEEE med henblik på genbrug. En bestemmelse Danmark endnu ikke har gjort brug af.

Som bekendt er det Dansk Affaldsforenings opfattelse, at kommuner og affaldsselskaber kan og bør spille en betydelig rolle i forhold til genbrug og forberedelse med henblik på genbrug af WEEE (og andet affald), der modtages på genbrugspladsen eller i storskraldsordninger.

Vi ser derfor frem til drøftelserne i producentansvarsforummet, hvor vi blandt andet vil arbejde for at kommunerne og affaldsselskaber får en juridisk ret til at arbejde med genbrug og forberedelse med henblik på genbrug for så vidt angår WEEE.

Det er kommunerne, der klassificerer affald

Udkastets §§ 22 og 23 indeholder bestemmelser omkring WEEE, der kan indebære sundheds- eller sikkerhedsrisici for personalet.

Det kan læses som om, at producenterne nu kan klassificere affald som farligt affald. Det er naturligvis ikke producenternes opgave, hvorfor reglerne bør formuleres på en måde, der ikke efterlader tvivl om det.

Det vil desuden kunne have betydelige økonomiske konsekvenser for kommuner og affaldsselskaber, hvis de har pligt til at modtage og behandle WEEE, der af producenterne afvises som "sundheds- og/eller sikkerhedsskadeligt".

Problemstillingen er uddybet i vedlagte notat (03 Klassificering af kontamineret elskrot som farligt affald).

Dansk Affaldsforening skal opfordre Miljøstyrelsen til at sikre sig, at bestemmelserne omkring afvisning af affald holder sig inden for den øvrige lovgivning (herunder klassificeringsreglerne) på affaldsområdet.

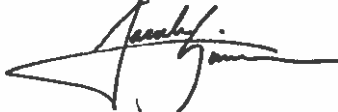
Afslutning

Dansk Affaldsforening har naturligvis forståelse for, at Miljøstyrelsen ønsker at implementere bestemmelserne fra WEEE-direktivet inden fristen udløber. Men som det fremgår af vores høringssvar, har vi mindre forståelse for, at bestemmelserne implementeres på en måde, der alene giver besvær og øget omkostninger for borgerne, kommunerne og affaldsselskaberne. Dette uden at der kan dokumenteres en miljømæssig gevinst.

Vi skal derfor generelt opfordre Miljøstyrelsen til at implementere reglerne på en måde, hvor opgaven primært bliver løst (og/eller betalt) af den, der har ansvaret – nemlig producenterne.

Hvis Miljøstyrelsen ønsker det, deltager vi gerne i et møde, hvor vi uddyber vores synspunkter.

Med venlig hilsen

Jacob H. Simonsen
Direktør

Praktiske konsekvenser af de 7 nye WEEE-fraktioner

I notatet uddybes de praktiske konsekvenser for kommuner og affaldsselskaber af de nye fraktioner der foreslås indført.

16.01.2018
Side 1 af 2

J.nr. NIR 11.5.16 5-02

Der arbejdes fremover med 7 fraktioner (mod nu 6, hvoraf de to tillades sammenblandet, så i virkeligheden kun 5 fraktioner), som kommunerne er forpligtet til at indsamle og videregive til producentansvaret pr. 1. september 2018 ('skiftedagen', hvor de nye indsamlingsområder tildeles).

Dansk Affaldsforening
Vodroffsvej 59, 1
1900 Frederiksberg C

Tlf.: 72 31 20 70
danskaffaldsforening.dk

Alle nedenstående forhold vil til sammen betyde en væsentlig meromkostning for kommuner og affaldsselskaber og dermed borgerne. Både i form af omkostninger til at implementere de nye regler og som løbende øget driftsomkostninger.

Det kræver mere plads (et indsamlingssted vil således jf. de nye frister for afhentning efter udkastets Bilag 9, pkt. 2.2.) fremover skulle være bestykket med 2 containere, 9 bure og en lyskildecontainer mod som nu 1 container, 6 bure og en lyscontainer), og efterlader mindre plads til andre fraktioner af genanvendelige materialer på genbrugspladserne. I værste fald må op til to andre fraktioner af genanvendeligt affald opgives indsamlet, uden at der i øvrigt indsamles så meget som 1 kg elektronikskrot mere.

Ud over tilvænnning til den nye fraktionering og ikke mindst nummerering heraf vil der som følge af ændringen også skulle indføres nye skilte på samtlige Genbrugspladser. Der er p.t. ikke udarbejdet fælles piktogrammer for de nye fraktioner i DAF/KL-systemet.

Genbrugsvejlederne skal være parate til at foretage den nødvendige udskiftning af skilte den 1. september 2018 om morgenen, inden genbrugspladserne åbner.

Fra samme dag vil Genbrugsvejlederne skulle vejlede borgerne i at sortere ud-tjent elektronisk udstyr i de 7 nye fraktioner, hvor der for fire af disse fraktioner indføres nye dimensionsmål som sorteringskriterie, og hvor der for den helt nye fraktion 6 (Småt it- og teleudstyr) kræver vurdering af *både* udstyrstype og *størrelse*, hvilket Genbrugsvejlederne skal trænes i.

Opdelingen af det tidligere 'småt elektronik' i hhv. 'Småt udstyr <50 cm' og 'Småt it- og kommunikationsudstyr <50 cm' tillige indebærer en implikation ifm. den pose-på-låg-ordning for 'småt elektronik', som flere kommuner enten allerede har indført eller i hvert fald agter at indføre i 2018 som led i udrulningen af Affaldsplannerne. Det affald, der indsamles i denne ordning, vil fra 1. september 2018 bestå af en blanding mellem den til den tid gældende fraktion 5 og 6, og der vil givetvis opstå et behov for en efterfølgende, omkostningstung udsortering i de to fraktioner, med mindre der kan opnås aftaler med den til enhver tid allokerede kollektive ordning om at aflevere det blandet.

Tilsvarende vil det for kommuner der har indsamlingsordninger i form af henteordninger (fx storskraldsordninger) for WEEE betyde, at der skal ændres sorteringspraksis og muligvis også indsamlingsudstyr.

De nye regler går det også sværere at sikre korrekt sortering af WEEE. Det betyder at der er en øget risiko for, at kommuner og affaldsselskaber får øget udgifter til at dække producenternes ekstraomkostninger som følge af fejlsortering på genbrugspladserne.

Klassificering af kontamineret elektrisk affald som farligt affald

Bekendtgørelsesforslaget indsætter i §§ 22 og 23 som noget nyt, at såvel de kollektive ordninger (dersom de modtager husholdningselektronikaffald på deres lovbeholdte modtagepladser) som kommunerne kan afvise at modtage elektronikaffald, der er kontamineret i en grad, så det indebærer en sundheds- eller sikkerhedsrisiko for personalet. Det skal da efter forslaget håndteres efter reglerne for farligt affald.

Der henvises i den forbindelse til, at nationale eller EU-sundheds- og sikkerhedsstandarder skal være overskredet.

Eftersom meget elektronikaffald jo allerede i forvejen er klassificeret som farligt affald (således 20 01 21 Lysstofrør og andet kviksløvholdigt affald; 20 01 23 Kasseret udstyr indeholdende chlorfluorcarboner og 20 01 35 Kasseret elektrisk og elektronisk udstyr, bortset fra affald henhørende under 20 01 21 og 20 01 23, som indeholder farlige bestanddele¹) antager AffaldPlus, at der med formuleringen menes en kontaminering med *andet* end det oprindelige indhold af sundhedsskadelige stoffer eller stoffer, hvis håndtering er forbundet med risiko.

De eneste danske standarder herfor er afledt af hhv. forordningen om klassificering af farligt affald (sundhedsfare) og Sevesodirektivet (risiko), og de pågældende regelsæt er f.s.v.a. klassificering af farligt affald indarbejdet i affaldsbekendtgørelsen, mens reglerne om risikovurdering af stoffer som følge af EU's Seveso III-direktiv (direktiv 2012/18/EU) er overgået til de nye EU-klassificeringer for kemiske stoffer (CLP), dvs. forordningen herom.

AffaldPlus tillader sig derfor at antage, at alene elektronikaffald, der er kontamineret med farlige stoffer i koncentrationer over dem, der gælder for klassificering som farligt affald, eller i koncentrationer og mængder, der klassificerer affaldet som risikoaffald efter CLP-forordningens regler herfor, vil kunne afvises. Det vil således være i strid med EU-lovgivningen og det almindelige proportionalitetsprincip at klassificere ikke-farligt affald som farligt affald eller bestemte koncentrationer og mængder af farlige stoffer som risikobetonede, dersom affaldet eller stoffet ikke opfylder kriterierne herfor – blot for at gøre det mere bekvemt for de kollektive ordninger at forestå indsamling.

AffaldPlus formoder, at det som hidtil suverænt vil være kommunerne, der på baggrund af de gældende regler for klassificering afgør, om affald er farligt eller ikke-farligt. Det fremgår af affaldsbekendtgørelsen og kan ikke uden videre æn-

¹ Kviksløvholdigt affald er netop klassificeret som sundhedsskadeligt (Acute Tox og STOT) og mange af de stoffer, der kan gøre elektronikaffald omfattet af 20 01 35 til farligt affald, vil ligeledes være sundhedsskadelige (eksempelvis toksiske metaller).

dres via en anden bekendtgørelse. De kollektive indsamlingsordninger vil således ikke kunne foretage en afvisning af givent affald under henvisning til den nye bestemmelse uden på forhånd at have sikret sig, at den kommune, hvor affaldet er opstået, er enig i denne klassificering, herunder at klassificering med sundhedsfare kan henføres direkte til den stedfundne kontaminering.

Side 2 af 2

Miljøstyrelsen har i et tidligere konkret svar til AffaldPlus og Sorø Kommune bekræftet de kollektive ordningers pligt til at tilbagetage PCB-kontamineret elektronikaffald i det omfang, koncentrationen ikke overskrider koncentrationsgrænsen for farligt affald (det vil for PCB sige 50 ppm). Denne pligt formoder AffaldPlus vil være opretholdt, uanset affatningen af den nye bestemmelse. I modsat fald bør det tydeliggøres, at det efter lovgivers mening fremover vil være de kollektive ordninger, der kan klassificere affald, og at kommunerne herefter vil have pligten til at håndtere det i overensstemmelse hermed.

AffaldPlus hæfter sig i øvrigt ved, at de kollektive ordninger med den nye bestemmelse helt vil kunne afvise at modtage sådant affald på deres modtagepladser, som grundet kontaminering er klassificeret som farligt affald, mens kommunerne kan afvise at modtage sådant affald som elektronikaffald, men så til gengæld skal modtage det som farligt affald – herunder også modtage det farlige affald, som de kollektive ordninger måtte have afvist.

AffaldPlus finder det tvivlsomt, hvorvidt der p.t. findes behandlingsmuligheder for sådant affald, og skal i den forbindelse forespørge, hvorvidt Energi-, forsynings- og klimaministeren er parat til at udnytte sin hjemmel i MBL's § 49a til at indgå aftale om kapacitetsforpligtelse mod betaling med en eller flere virksomheder for at sikre, at der findes kapacitet til destruktion af denne type farligt affald i Danmark – dvs. affald af elektrisk og elektronisk udstyr, kontamineret med sundhedsskadelige stoffer.

Det vil i sagens natur *ikke* være sådan, at de kollektive ordninger vil kunne nægte at modtage såkaldte 'stinkere' (dvs. køleskabe med indhold af fordærvet madaffald) på deres modtagepladser under henvisning til den nye, foreslåede bestemmelse. 'Stinkere' kan således ikke i sig selv klassificeres som farligt affald med sundhedsfare endsige som risikobetonede efter CLP-forordningens bestemmelser herom, og Miljøstyrelsens opfordres til i det efterfølgende vejledningsarbejde at præcisere dette.

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Brevet er alene sendt pr. e-mail.

26. august 2011

Beslutningsforslag (B 108) om ny ansvarsfordeling i forbindelse med håndteringen af elskrot

Folketinget har den 10. maj i år 1. behandlet B 108. Vi kan med glæde konstatere, at der er flertal for en drøftelse af, hvorvidt producenterne skal finansiere den (fælles)kommunale indsamling af elskrot.

RenoSam er positiv overfor B 108, da den eksisterende ordning for indsamling af elskrot ikke fungerer tilfredsstillende for affaldsselskaber og kommuner.

RenoSam har tidligere skrevet til Miljøministeren (15/6 - 2010) og udvalget (23/9 - 2010) og fortalt, hvorfor vi er utilfredse med de eksisterende regler (begge breve er vedlagt). I forbindelse med 1. behandlingen havde vi endvidere en artikel i Altinget (vedlagt).

RenoSam vil gerne bidrage konstruktivt til de politiske drøftelser, der ifølge tidsplanen skal finde sted den 8. september. Vi har derfor lavet vedlagte notat, der beskriver en række af de forhold, vi finder det væsentligt at inddrage i debatten.

Vi vil også gerne mødes med udvalget, og forelægge vores synspunkter, hvis udvalget måtte ønske det.

Venlig hilsen
RenoSam

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Mads Jakobsen".

Mads Jakobsen
Formand

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "Per Bødker Andersen".

Per Bødker Andersen
Næstformand

RenoSam
Vesterbrogade 24, 2. tv.
1620 København V
Telefon 4675 6661
renosam@renosam.dk
www.renosam.dk

CVR 1326 1679

26. august 2011

Bidrag til de politiske drøftelser om beslutningsforslag (B 108) om ny ansvarsfordeling i forbindelse med håndteringen af elskrot

RenoSam har læst de breve, som elretur har sendt til flere af udvalgets medlemmer i forbindelse med fremsættelsen af B 108. Tilsvarende er vi bekendt med partiernes synspunkter, som de kom frem under 1. behandlingen af lovforslaget.

Det er baggrunden for, at vi har valgt at sende dette notat til udvalget.

Vi vil komme ind på fire områder:

- Kommunernes opgaver i forbindelse med elskrot
- Hvad koster det for kommunerne (borgerne)?
- Hvordan gør man i udlandet?
- Ansvarsfordelingen mellem kommuner og producenter.

Kommunernes opgaver

Ifølge elretur (den største kollektive ordning for producenter og importører) er det svært at se, hvilken indsats affaldsselskaber og kommuner yder. I breve til henholdsvis Mette Gjerskov og Steen Gade skriver de: "*i praksis stiller kommunerne altså blot areal til rådighed for producenternes materiel*".

Kommunerne har pligt til at etablere indsamlingsordninger for elskrot fra husholdninger, der er let tilgængelige under hensyn til befolkningstætheden (§ 19 i elskrotbekendtgørelsen).

Indsamlingsordninger etableres typisk som en såkaldt bringeordning, hvor husholdningen selv skal aflevere elskrotten på genbrugspladsen.

I første omgang er der opgaver forbundet med at etablere ordningen. Dels i form af at få regulativet på plads, dels i form af den praktiske etablering af ordningen. Det kræver en mobilisering af den (fælles)kommunale administration og de relevante politiske udvalg. Hertil kommer de indkøb og den planlægning, der er nødvendig for at få ordningen i gang.

Hertil kommer de opgaver, der knytter sig til driften af ordningen. I forbindelse med genbrugspladsen handler det om oprydning, vejledning/rådgivning af brugerne, kontakt med vognmænd, sikring af at fyldt materiel bliver tømt, sikring af at der er tomt materiel til rådighed for brugerne m.v.

Opgaven med at sikre indsamlingen af elskrot kræver mere end blot at stille et areal til rådighed. Det er i øvrigt ikke gratis at stille et areal til rådighed. Arealet skal købes/lejes, indrettes, måske indhegnes,

NOTAT

RenoSam
Vesterbrogade 24, 2. tv.
1620 København V
Telefon 4675 6661
renosam@renosam.dk
www.renosam.dk

der skal være plads til, at lastbiler kan hente fyldt indsamlingsmateriel, m.v.

Hvad koster det for kommunerne/borgerne?

Ifølge elretur har kommunerne stort set ingen omkostninger i forbindelse med indsamlingen af elskrot. Omkostningerne på 40-60 mio. er ifølge elretur "grebet ud af luften".

Erfaringerne i RenoSams medlemskreds er, at det er forbundet med omkostninger at indsamle elskrot.

Elskrot er typisk ikke en selvstændig ordning, men en del af genbrugspladsordningen. Ordningen vil bidrage med omkostninger i forhold til følgende aktiviteter:

- Pladsfolk
- Driftsledere
- Administration
- Afskrivninger/leje
- Skilte/sorteringsvejledning
- Oprydning/reparation efter indbrud
- Omkostninger til maskiner
- Almindelig vedligeholdelse og oprydning på pladsen
- Andel af øvrige fællesudgifter.

RenoSam har lavet undersøgelse af omkostningerne i vores medlemskreds. Besvarelsene dækker ca. 500.000 husstande fordelt over hele landet.

Omkostningerne varierer en del, da forholdene kan være meget forskellige i de enkelte kommuner/selskaber, grundet forskellige valg af ordninger, geografi, grundpriser, antal genbrugspladser, valg af serviceniveau, forskellige måder at opgøre omkostningerne på m.v.

Gennemsnitsomkostningerne pr. husstand i vores undersøgelse er ca. 25 kroner. Det svarer til ca. 65 millioner kroner på landsplan.

Tallet dækket over en stor variation, og er derfor forbundet med en vis usikkerhed. Et forsigtigt skøn er, at de faktiske omkostninger – på landsplan - ligger mellem 35 og 80 millioner kroner pr. år.

Ifølge Dansk Producentansvarssystem var der i 2010 registreret 381 indsamlingssteder/genbrugspladser, hvor borgere og virksomheder kunne aflevere elskrot.

Hvis producenter og importører selv skal stå for at indsamle elskrot, og tilbyde samme serviceniveau som kommuner og affaldsselskaber, skal de som minimum løfte følgende opgaver:

- Etablere 381 indsamlingssteder
- Informere borgerne om indsamlingsstedernes placering og åbningstider
- Sikring mod tyveri
- Ansætte "pladsfolk" til at vejlede borgerne og holde orden på de enkelte indsamlingssteder.

Skønner vi lavt, i forhold til den undersøgelse vi har lavet, er de samlede((fælles)kommunale) omkostninger til indsamlingen af elskrot 35 millioner kroner/år. Det giver et gennemsnit på ca. 92.000 kroner/indsamlingssted.

Alene omkostningerne til en fuldtidsansat "pladsmand" ligger mellem 300.000 og 350.000 kr./år. Mange genbrugspladser har i dag åbent alle ugens dage, og holder kun lukket 2-5 dage om året.

Vælger producenterne at skære åbningstiderne på indsamlingsstederne, hvilket betyder ringere service, ned til fx 10 timer om ugen, er omkostninger til pladsmanden mindst 75.000. Det svarer til små 29 millioner kroner på landsplan, under forudsætning af, at producenterne etablerer 381 indsamlingssteder til elskrot.

I praksis er der flere omkostninger til at etablere og drive indsamlingsstederne end nævnt i ovenstående regnestykke.

Vi kan opfordre udvalget til at bede elretur lave et budget, der viser hvor meget, det vil koste at etablere og drive 381 indsamlingssteder, hvor borgerne kan aflevere deres elskrot og hvor åbningstider samt rådgivning/vejledning har samme niveau som på de kommunale genbrugspladser.

Omkostninger til indsamling af batterier

For indsamlingen af batterier gælder, at det skal betales af producenterne. Indsamlingen af batterier er en opgave, som kommunerne er pålagt at tage sig af. For at finde ud af hvad det koster, skal kommunerne hvert år i april indsende en opgørelse til Miljøstyrelsen over deres omkostninger.

Dette har de nu gjort for to år – 2009 og 2010. Omkostningerne har vist sig at være omkring 15 millioner pr. år på landsplan.

Opgaven med at indsamle batterier er mindre end opgaven med at indsamle elskrot. Mængderne af batterier er ikke så store og elskrot skal samles ind i flere fraktioner (5-6), mens batterier samles ind i én fraktion.

Hvad gør man i udlandet?

I udlandet er man af den opfattelse, at det koster noget at samle elskrot ind.

Det er korrekt, at det i mange europæiske lande også er kommunerne, der indsamler elskrot. Denne løsning er typisk valgt, fordi det er den mest hensigtsmæssige for alle parter og fordi den sikrer indsamling af store mængder elskrot.

Men i modsætning til i Danmark får kommunerne helt eller delvist dækket deres omkostninger.

Selv i lande, hvor producenterne selv har ansvaret for indsamlingen af elskrot, ser man, at producenterne, frivilligt, vælger at indgå økonomiske aftaler med kommuner. Aftaler der indebærer, at kommunerne, mod betaling, indsamler elskrot fra borgerne.

I de fleste andre EU-lande, er der således en opfattelse af, at producenterne skal have det økonomiske ansvar for indsamlingen af elskrot. Udfordringen består i at finde ud af, hvordan det gøres mest hensigtsmæssigt.

Ansvarsfordeling mellem kommuner og producenter

For så vidt angår ansvarsfordelingen, kan vi konstatere, at elretur og vi har forskellige opfattelser af, hvor klar den er.

Opgave- og ansvarssnitfladen mellem kommuner og producenter/importører har været diskuteret siden producentansvarsreglerne trådte i kraft i 2006.

Det er korrekt, at der dengang var bred enighed om reglerne. RenoSam bakkede også op om reglerne. Problemet er, at reglerne, efter vores opfattelse, aldrig har fungeret efter hensigten.

Fra starten af 2007 og et par år frem mødtes de relevante parter jævnligt, herunder også Miljøstyrelsen og elretur, for at drøfte erfaringerne med reglerne. Det viste sig hurtigt, at tre områder var genstand for stor diskussion og uenighed:

- Indsamlingsstederne (genbrugspladserne) – hvilke krav skal der stilles til dem?
- Indsamlingsmateriellet – hvilke krav skal der stilles til det og hvor meget skal der stå på hvert enkelt indsamlingssted?
- Afhentningsvilkår – hvor ofte skal producenterne hente elskrot fra indsamlingsstederne og hvor fyldt skal indsamlingsmaterialet være?

Parterne holdt i 2008 to workshops om henholdsvis indsamlingsmateriel og afhentningsvilkår, hvor hensigten var at finde fælles løsninger. Det lykkedes ikke. Det lykkedes heller ikke, at finde frem til fælles løsninger gennem de relativt mange fællesmøder, der blev holdt i 2007 og 2008.

Den bekendtgørelse, der kom i april 2010, har ikke løst problemerne. Der er efter vores opfattelse fortsat usikkerhed omkring, hvem der har det praktiske og økonomiske ansvar for hvad i relation til de kommunale indsamlingssteder (genbrugspladser).

Vi mødtes i april måned 2010 med Miljøstyrelsen, hvor vi redegjorde for de mangler, den nye bekendtgørelse efter vores opfattelse har.

Som eksempel kan vi nævne ansvaret for de såkaldt "stinkere" – kølemøbler hvor borgeren har efterladt madrester. Reglerne synes rimelig klare, men ikke desto mindre har det givet anledning til flere konflikter mellem producenter (eller deres operatører) og affaldsselskaber/kommuner.

De erfaringer vores medlemmer har opnået gennem 5 år, og som vi har opnået gennem vores branchesamarbejde med de private aktører, er, at de afprøver hele tiden grænserne for, hvilke opgaver og (økonomisk) ansvar de kan lægge over på kommuner, affaldsselskaber, genbrugspladserne og de ansatte. Det var ikke hensigten med reglerne og den direkte grund til, at vi ikke længere kan bakke op om det eksisterende system.

Miljø- og Planlægningsudvalget
(2. samling)
MPU L 2 - Svar på Spørgsmål 10 - 14
Offentligt

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

MODTAGET

11 APR. 2005

Centrale indlevering

.....
MILJØMINISTERIET

Departementet

J.nr. M 3013-0002

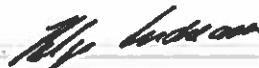
Den

11 APR. 2005

1. Under henvisning til udvalgets skrivelse af den 6. april 2005 vedrørende L 2 - forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Producentansvar for elektroniskrot) følger vedlagt i 5 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 10 - 14.

Connie Hedegaard

HELGE ANDREASEN

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

TEL: 33 92 76 00
FAX: 33 32 22 27
CVR-nr.: 12-85-43-58
EAN-nr.: 5798000852005
min@min.dk
www.min.d

J.nr. M 3034-0126

Den

11 APR. 2005

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 12 ad L 2 - Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Producentansvar for elektronikskrot) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 6. april 2005.

Spørgsmål nr. 12:

Hvor stor en procentdel af de samlede omkostninger ved elektronikskrot vedrører indsamlingsdelen?

Svar:

Med henvisning til bemærkningerne i lovforslaget kan det oplyses at de forventede omkostninger ved behandling af affaldet, der pålægges producenterne er anslået til at ville udgøre 150-175 mill. kr. pr år. Kommunernes omkostninger ved drift af bringeordninger for indsamling af affaldet er af Renosam anslået til at udgøre 25-75 mill. kr. pr år afhængigt af opgørelsesmetode. Ved bringeordning forstås, at borgeren kan aflevere affald på kommunale modtagepladser. Renosam er interesseorganisation for de kommunale affaldsselskaber.

På denne baggrund kan det konstateres at omkostningerne ved indsamling af elektronikaffald vil udgøre 15-30 % af de samlede omkostninger.

akt 47

10. januar 2018

IBSO

DI-2017-05505

Miljøstyrelsen
Att.: Anne Harborg Larsen
ahl@mst.dk

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Høringsbidrag til ændringer i bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr

DI takker for muligheden for at komme med hørbidrag i forbindelse med ændringer i bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

Generelt mener DI, at Miljøstyrelsen på fornuftig vis har løst opgaven med at implementere de resterende dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), både hvad angår beskrivelse af anvendelsesområdet, de nye undtagelser og ændring i kategorisering fra 10 til 6 kategorier samt den nationale 7. kategori for solpaneler.

I forhold til ændring af § 28, der fastlægger de nye fraktioner i de kommunale indsamlingsordninger, finder DI det positivt, at kommunernes mulighed for samlet indsamling af de gamle fraktioner 1 og 2, ophører. Udover at gøre tildelingen lettere reduceres risikoen for at skabe udslip og opblanding af uønskede stoffer fra stort udstyr som køleskabe og fryserne til mindre udstyr.

Der kan yderligere være en idé i også at adskille andre hårde hvidevare fra stort elektronik for at fremme mulighed for genbrug af udvalgte elektronikprodukter. Her er det vigtigt, at det er producenterne, der har "initiativretten" i relation til opdelingen i yderligere fraktioner, da det også er dem, der har ansvaret for elektronikaffaldet og forestår afsætningen af det brugbare elektronik til istandsættelse og gensalg. Der kunne f.eks. opdeles i køl/frys, hårde hvidevare og så en sidste fraktion med øvrigt stort udstyr. Som vi læser bekendtgørelsen, vil der fortsat være mulighed for at indgå konkrete aftaler på de enkelte genbrugspladser om yderligere opdeling. DI indgår gerne i dialog om nye metoder og samarbejdsmodeller i forhold til at fremme genbrug af elektronik, og foreslår, at det tages op i det nyetablerede forum for producentansvar.

I forhold til de øvrige ændringer hilser DI det velkomment, at § 10 nu præciserer rollefordeling mellem DPA-System og Miljøstyrelsen i forbindelse med tilsyn og afgørelser, og at DPA-Systems kompetence til at træffe afgørelse om, hvorvidt virksomheder og produkter er omfattet af producentansvar, præciseres.

I § 13 om afgivelse af revisorerklæring opfordrer DI til, at det i bekendtgørelsen tydelig-

gøres, hvor de nye kriterier, for hvornår producenterne pålægges krav om revisorerklæring, stammer fra. DPA har oplyst, at kriterierne er de samme som i årsregnskabsloven, og at det er tanken, at de løbende kan revideres i forhold til eventuel fremtidig revision af årsregnskabsloven. Hvis det er hensigten, bør bekendtgørelsen i stedet henvise til årsregnskabslovens kriterier.

Til sidst er DI blevet gjort opmærksom på, at der hersker tvivl om, hvordan teksten i § 53 stk. 5 skal implementeres. Paragraffen beskriver de kollektive ordningers ansvar for at oplyse og fakturere producenterne det gebyr, der skal betales til drift af producentansvarssystemet. DI mener, at hensigten må være, at alle, der pålægges et producentansvar, skal betale gebyr til drift af producentansvarssystemet. Om gebyret opkræves i en særskilt faktura eller som del af en samlet årsfaktura (med gebyr til DPA, miljøbidrag mv.) fra den kollektive ordning er underordnet. Så længe at størrelsen på gebyret klart fremgår på fakturaen, og det kan dokumenteres, at det opkræves hos de enkelte producenter, bør det være op til de kollektive ordninger, hvordan det gøres.

DI ser ikke anledning til at kommentere på de øvrige præciseringer, der foreslås i den generelle implementering af direktivet.

Er der spørgsmål til høringsvaret, er I velkomne til at kontakte os.

Med venlig hilsen

Iben Kinch Sohn

Miljøstyrelsen
Att.: Anne Harborg Larsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

J.nr. MST-7041-00034
Sendt pr. mail til mst@mst.dk

15. januar 2018

Høring af ændring af bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

Dansk Erhverv har modtaget høringen vedr. ændring af bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr og har følgende bemærkninger.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv finder det overordnet positivt, at forslaget til en ændring af bekendtgørelsen sikrer en fuldkomment implementering af EU's direktiv om affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Ligeledes er det positivt, at der foretages præciseringer, hvor den nuværende tekst har været uklar eller mangelfuld.

Dansk Erhverv støtter ændringsforslaget med nedenstående få, men centrale, forbehold.

Specifikke bemærkninger

En væsentlig ændring vedrører en nedskalering af antallet af fraktioner fra 10 til 6, og det indebærer f.eks., at hårde hvidevarer falder i samme kategori som en række andre produkttyper, der er større end 50 cm. Udfordringen ved dette er, at de forskellige fraktioner ikke skal undergå den samme behandling. Hårde hvidevarer gennemgår en shredderproces, mens andre produkter ikke må shreds, fordi de ofte indeholder batterier og andre farlige stoffer. Indsamles de mange forskellige affaldstyper i én strøm, må behandlingsanlæggene efterfølgende foretage en sortering, og det vil fordyre genanvendelsen. Dansk Erhverv foreslår derfor, at der udstedes en supplerende regel om, at fraktionen i praksis skal indsamles i henholdsvis hårde hvidevarer og andre produkter, der er større end 50 cm. Det vil sige, at der i praksis sker en kildesortering, der er tilpasset behandling, uagtet at der er tale om en fraktion i bekendtgørelsens terminologi.

Udover de foreslåede ændringer i høringsmaterialet bør der foretages den ændring af bekendtgørelsen, at § 53 pkt. 5 om opkrævning af et særskilt gebyr for driften af producentregisteret fjernes.

Opkrævningen er i sig selv byrdefuld for de kollektive ordninger og dermed for de virksomheder, der deltager i ordningerne.

Med den foreslåede ændring af bekendtgørelsen indføres en overgangsperiode for dataindretning, hvor data i en periode indrapporteres i forhold til de nuværende fraktioner, selv om de indsamles i forhold til de nye. Det bemærkes blot, at der i overgangsperioden må blive tale om skønsmæssige fordelinger, idet det ikke vil blive muligt at veje affaldet i henhold til de gamle fraktioner, når de er indkommet til anlæggene fordelt i de nye.

Dansk Erhverv uddyber naturligvis gerne ovenstående, hvis Miljøstyrelsen har behov.

Med venlig hilsen

Lisbet Hagelund
Chefkonsulent

Akt. nr. 17

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

Sendt til: mst@mst.dk

28. november 2017

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2017-122-1598
Dok.nr. 453370

Sagsbehandler
Mikkel B. Stenalt
Direkte 3319 3216

Vedrørende ændring af bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr – styrelsens j.nr. MST-7041-00034

Ved brev af 22. november 2017 har Miljøstyrelsen anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovennævnte udkast til bekendtgørelse.

Datatilsynet har umiddelbart ingen bemærkninger til ændringsbekendtgørelsen, men henviser til tilsynets hørings svar af 24. januar 2014 (Miljøstyrelsens j.nr. MST-7041-00016), der vedlægges i kopi.

Datatilsynet henleder i forlængelse heraf opmærksomheden på, at databeskyttelsesforordningen¹ – som skal erstatte persondataloven – får virkning fra den 25. maj 2018.

Med venlig hilsen

Mikkel B. Stenalt

Bilag: Datatilsynets hørings svar af 24. januar 2014 vedrørende bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, MST-7041-00016

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF.

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

Sendt til: mst@mst.dk

24. januar 2014

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K
CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2013-122-0440
Sagsbehandler
Helle Ginnerup-Nielsen
Direkte 3319 3211

Høring over bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, MST-7041-00016

Ved e-mail af 20. december 2013 har Miljøstyrelsen fremsendt ovennævnte udkast til bekendtgørelse og anmodet om Datatilsynets eventuelle kommentarer.

Datatilsynet udtaler på den baggrund:

1. Udkastet til bekendtgørelsens kapitel 7 indeholder regler om administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger. Herunder fremgår det af § 21, at Miljøstyrelsen inden for rammerne af persondataloven¹ i relevant omfang skal samarbejde med relevante myndigheder og producentregistre i andre EU-medlemsstater samt EU-Kommissionen og i den forbindelse udveksle oplysninger og dokumenter af betydning for producenteres efterlevelse af deres forpligtelser i henhold til loven for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr og affald heraf samt i henhold til denne bekendtgørelse, herunder om resultaterne af tilsyn. Udveksling af oplysninger og dokumenter skal ske digitalt.

Det står ikke umiddelbart Datatilsynet klart, om der i forbindelse med udveksling af oplysninger om resultaterne af tilsyn eller i øvrigt i medfør af reglerne i kapitel 7 kan være tale om behandling af oplysninger om strafbare forhold omfattet af persondataloven. Datatilsynet har dog noteret sig det anførte om, at behandling af oplysninger i medfør af bestemmelserne skal ske inden for rammerne af persondataloven.

Datatilsynet kan generelt pege på følgende regler, som skal iagttages:

- Grundbetingelserne i persondatalovens § 5 om god databehandlings-skik, saglighed, proportionalitet, datakvalitet og sletning
- Behandlingsbetingelserne i persondatalovens § 6 om almindelige personoplysninger, §§ 7 og 8 om følsomme personoplysninger samt § 11 om personnumre
- Reglerne om de registreredes personers rettigheder i kapitel 8-10, herunder

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer

- Den dataansvarliges oplysningspligt ved modtagelse/indsamling af oplysninger, jf. persondatalovens §§ 28 og 29
- Den registreredes ret til indsigt og øvrige rettigheder
- Reglerne om datasikkerhed i lovens §§ 41 og 42 samt i sikkerhedsbekendtgørelsen²
- Reglerne om anmeldelse til og tilladelse/udtalelse fra Datatilsynet i kapitel 12 og 13 samt reglerne om tilladelse fra Datatilsynet i bl.a. § 10, stk. 3, og § 27, stk. 4.

2. Det fremgår af høringsmaterialet, at bemyndigelsen til bestemmelserne i kapitel 7 skal findes i miljøbeskyttelseslovens § 9 æ, stk. 1-4, med de ændringer, der følger af L73 fremsat den 14. november 2013. Datatilsynet ses ikke at være hørt over lovforslaget.

Datatilsynet finder på den baggrund anledning til at understrege, at det følger af persondatalovens § 57, at der ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle retsforskrifter, der har betydning for beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af oplysninger, skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet. Det er i bemærkningerne til bestemmelsen forudsat, at der også sker høring af Datatilsynet ved regeringens udfærdigelse af lovforslag, og at vedkommende ressortministerium ved sin stillingtagen til et privat lovforslag hører tilsynet.

Med venlig hilsen

Helle Ginnerup-Nielsen

² Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000, som ændret ved bekendtgørelse nr. 201 af 22. marts 2001, om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning

akt nr. 51

Miljøstyrelsen
Ref.: Anne Harborg Larsen
MST@MST.dk
j.nr. MST-7041-00034

DPA
system

Dansk Producent Ansvar

Dansk Producentansvarssystem

Vesterbrogade 6D, 4. sal

DK-1780 København V

Tel: (+45) 39155161

www.dpa-system.dk

CVR nr. 29028842

12. januar 2018

Hørings svar fra DPA-System vedrørende:

Høring over bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr

DPA-System har den 23. november 2017 modtaget høringsskrivelse vedrørende ændringer i bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Svarfristen er den 12. januar 2018.

DPA-System takker hermed for muligheden for at kommentere på ændringer i bekendtgørelsen. DPA-System har deltaget på for-høringsmødet afholdt af Miljøstyrelsen den 26. oktober 2017, og har i den forbindelse afgivet de mest væsentlige bemærkninger, som Miljøstyrelsen vil inkorporere. Bemærkningerne vedrører hovedsageligt bekendtgørelsens § 10.

Bemærkninger

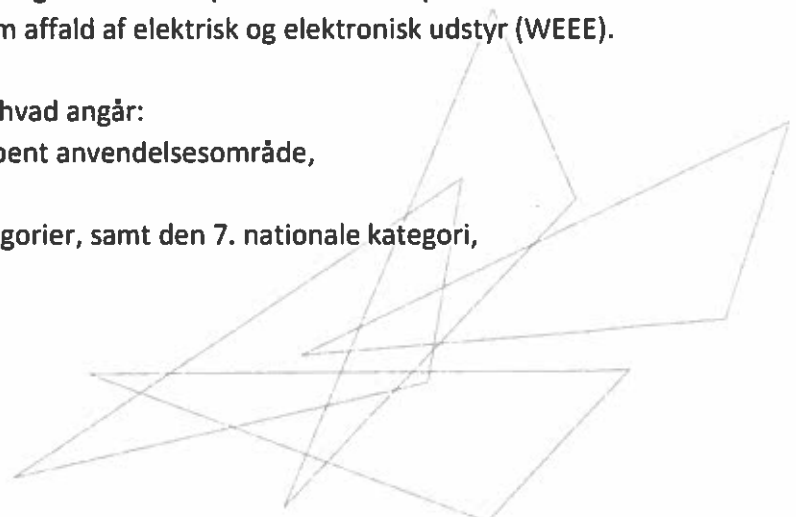
Generelt

DPA-System vil gerne, baseret på flere års erfaring anbefale, at der i bekendtgørelsens definitions-afsnit angives definitioner på de periodebetegnelser, der anvendes i forbindelse med indberetning. Det gælder især definitioner på "indberetningsperiode", "indberetningsår" og "tildelingsperiode".

Miljøstyrelsen ønsker med ændringerne i bekendtgørelsen at implementere Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE).

DPA-System er enig i de foreslåede ændringer, hvad angår:

- ændring af anvendelsesområdet til et åbent anvendelsesområde,
- de nye undtagelser, og
- ændring i kategorisering fra 10 til 6 kategorier, samt den 7. nationale kategori, fotovoltaiske paneler.

DPA-System finder det hensigtsmæssigt, at kategorier og fraktioner i fremtiden stort set er identiske. Det vil give en mere akkurat indberetning af markedsførte og indsamlede mængder, ligesom det vil gøre tildelingen af indsamlingsforpligtelser både mere logisk og mere præcis, hvis der ikke fremadrettet skal anvendes omregningsfaktorer, for at omregne mellem fraktioner og kategorier.

Hvad angår forslag til ændring af § 28 hilser DPA-System også denne ændring velkommen. Sammenlægningen af fraktionerne 1 og 2 medfører en kompleksitet i tildelingsprocessen, når de to fraktioner kun kan tildeles den samme producentordning, fordi indholdet er blandet.

Oprindeligt var muligheden for at sammenlægge fraktion 1 og 2 (med de nye fraktioner; 1 og 4) i samme opsamlingsenhed tiltænkt de få tilfælde, hvor der var tale om en meget lille genbrugsplads, der ikke havde fysisk mulighed for, at rumme opsamlingsenheder til hver fraktion. I praksis er undtagelsen imidlertid blevet udbredt til at dække mere end en tredjedel af genbrugspladserne ifølge registreringerne i registret hos DPA-System. Det antages derfor, at valget af sammenlægning ikke længere kun er valgt af pladshensyn. Hvis dette er tilfældet bør undtagelsesbestemmelsen udgå. Det vil endvidere gælde, at stort udstyr i Fraktion 4 i fremtiden – med den tiltænkte ændring – vil indeholde udstyr af en størrelse ned til 50 cm sammenlignet med de nuværende 1,2 m for stort udstyr. Hvis fraktion 4 kan sammenblandes med stort udstyr i fraktion 1, her specielt store kølemøbler, er der risiko for, at en del udstyr bliver beskadiget.

Som afslutning vil DPA-System gerne tilkendegive, at det primære i implementeringen af de kommende ændringer må være, at finde sådanne praktiske løsninger ude på indsamlingsstederne, at aktørerne kan sikre det gode samarbejde og en effektiv og skånsom behandling af det indsamlede udstyr. DPA-System vil derfor fuldt ud støtte sådanne løsninger, selvom det måtte give andre udfordringer, når der skal beregnes tildeling og efterfølgende håndteres data.

Med venlig hilsen
DPA-System

øbet nr. 56

Miljøstyrelsen
Att.: Anne Harborg Larsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Pr. e-mail: mst@mst.dk

Taastrup, den 12. januar 2018

Vedr.: **MST-7041-00034/Høringssvar til udkast af ændring til bekendtgørelse nr. 130 af 6. februar 2014**

elretur takker for muligheden for at blive hørt.

elretur repræsenterer ca. 900 virksomheder med producentansvar for elektrisk/elektronisk udstyr og/eller batterier.

elretur skal bemærke følgende:

Til de foreslåede ændringer

§ 13 stk. 3 (fritagelse for afgivelse af revisorerklæring)

elretur skal henstille til, at den foreslåede ændring ikke gennemføres, idet den medfører, at endnu flere virksomheder bliver omfattet af kravet om revisorerklæring og dermed får øget deres administrative byrder og udgifter.

Jf. Årsregnskabsloven (LBK nr. 1580 af 10/12/2015) § 4 og den nugældende elektronikaffaldsbekendtgørelse (§ 13 stk. 3) er grænserne p.t. balancesum DKK 7 mio., nettoomsætning DKK 14 mio. og antal heltidsbeskæftigede 10. Beløbsgrænserne i.h.t. høringsudkastet er balancesum DKK 4 mio., nettoomsætning DKK 8 mio. og antal heltidsbeskæftigede 12.

elretur skal erindre om, at den nuværende bestemmelse blev indført netop for at gøre det lettere for virksomhederne at navigere i de forskellige regelsæt, hvorfor kravene indenfor producentansvarsområdet blev harmoniseret med kravene i Årsregnskabsloven.

§ 13 stk. 5

Under forhøringsmødet den 26. oktober 2017 fik elretur af både Miljøstyrelsen og DPA-System oplyst, at bestemmelsen ikke indebærer yderligere dokumentationskrav og dermed administrative byrder for virksomhederne.

elretur skal benytte lejligheden til at understrege vigtigheden af, at denne fortolkning også udmøntes i praksis.

§ 28 stk. (Indsamling)

Som følge af DPA-Systems store indsats lykkedes det endelig i indeværende uge (uge 2) at få et møde i stand mellem kommuner og kollektivordninger m.h.p. at afstemme holdninger til ændringer i indsamlingen.

På denne baggrund henstiller elretur, at

- a) kommunernes ret til at indsamle fraktion 1 og 2 (hårde hvidevarer og køl) bibeholdes, således at de foreslåede ændringer i stk. 5 udgår
- b) fraktionerne 5 og 6 (småt udstyr og småt IT-udstyr) i.h.t. høringsudkastet slås sammen til én indsamlingsfraktion (ny fraktion 5)
- c) fraktion 6 (småt IT-udstyr) i.h.t. høringsudkastet ændres til "udstyr >50 cm, som ikke er hårde hvidevarer", således at der i indsamlingen kommer en størrelsesmæssig "mellemfraktion".

Derudover skal aftaleretten naturligvis bibeholdes (jf. udkastets stk. 3).

Vores henstilling begrundes i følgende:

- Ad a) Det fremgår af høringsbrevet, at forslaget – ud over at lette producentregisterets beregning af tildelingen - beror på miljøhensyn, hvilket vi står uforstående overfor. elretur har siden producentansvarets start i 2006 indsamlet og håndteret langt størstedelen af kølemøbler og hårde hvidevarer i Danmark og kan på baggrund af empiri oplyse, at der *ikke* sker brud på kølemøblernes kølekreds (med deraf følgende udslip af freon og kølevæske), fordi disse indsamles og transporteres sammen med hvidevarer. Bibeholdelse af den nuværende bestemmelse medfører derimod alt andet lige højere fyldningsgrad og dermed mindre transport/CO²-udledning, altså en miljømæssig gevinst.

Det er væsentligt for kommunerne bevare retten til at indsamle de to fraktioner i samme materiel, da alle pladser ellers vil skulle sikre plads til en yderligere 20-fods container. Dette kan for kommunerne betyde, at de p.g.a. pladsmangel må nedlægge eksisterende pladser og etablere nye et andet sted. Dette medfører store unødvendige udgifter for kommunerne og kan betyde faldende indsamling, dels hvis borgerne i tilfælde af nødvendig flytning af en plads får større afstand, dels fordi de eksisterende pladser er godt indarbejdet i lokalområderne ("vanens magt").

- Ad b) Borgerne vil i afleveringssituationen ikke være i stand til at skelne mellem IT-udstyr og andet småt udstyr, og elretur har ikke fantasi til at forestille sig, at man på pladserne kan "skilte sig ud" af problemet. Det forekommer urimeligt, at kommunerne som følge heraf vil være nødt til at have permanent personale til stede ved indsamlingsmateriellet på alle pladser, jf. tolerancetærsklen for sorteringsfejl i forslagets bilag 9 (nuværende bilag 7), afs. 2.2. Sorteringen i hhv. småt elektronik og IT-udstyr m.h.p. korrekt indberetning af data (jf. § 15) vil som følge af elreturs henstilling i stedet overgå til producenterne.

Kommunerne er allerede i dag hårdt udfordret af tyveri af WEEE fra deres pladser. Det er alment kendt, at det især drejer sig om IT-udstyr. Koncentrerer vi IT-udstyret i

indsamlingen ved at indføre en separat fraktion, letter vi tyvenes "arbejde" på pladserne med risiko for øget tyveri til følge.

Hertil kommer, at kommunerne p.d.e.s. som følge af elreturs henstilling vil skulle afsætte mindre plads til elektronikaffaldet (færre bure), og producenterne p.d.a.s. ikke vil skulle investere millionbeløb i det yderligere materiel, som de i.h.t. høringsforslaget vil skulle stille til rådighed for kommunerne.

Ad c) elretur er i samarbejde med flere kommuner og private virksomheder/iværksættere i gang med at etablere ordninger for egentlig genbrug af det indkomne elektronikaffald. Disse ordninger vil fremme bæredygtighed, cirkulær økonomi og forretningsmuligheder for virksomheder/iværksættere

Blandes hårde hvidevarer med øvrigt stort elektronik i indsamlingen, vil produkterne blive udsat for unødigt skade, der hindrer genbrug af udstyret (det øvrige udstyr vil under transporten blive "kvast" af de hårde hvidevarer).

Sammenblanding af de to produkttyper vil f.s.v.a. genbrug udgøre merudgifter til sortering og logistik og dermed en barriere for de virksomheder/iværksættere, der ellers ville have kunnet etablere sig indenfor genbrug. For producenterne vil det f.s.v.a. den del, der går til genanvendelse, p.g.a. forskellige behandlingsteknologier for de to produkttyper medføre ekstra sortering og transport af elektronikaffaldet med deraf følgende øget CO²-udledning og merudgifter.

elreturs henstilling beror på et kompromis, der tilgodeser både kommunernes og producenternes interesser, og som for producenterne indebærer øgede udgifter til bl.a. sortering m.h.p. indberetning af korrekte data, jf. høringsforslaget § 15. Der er derfor tale om en *samllet* henstilling f.s.v.a. a) og b) ovenfor. Alternativt henstiller elretur til, at de i høringsforslaget nævnte indsamlingsfraktioner indføres med tillæg af en "mellemlfraktion" (jf. c) ovenfor).

Bilag 2, kategori 5 (belysningsudstyr)

Jf. det tilsendte høringsbrev kan elretur i selve udkastet til den nye bekendtgørelse, som ligger på Høringsportalen, ikke se, at oversættelsesfejlen fra WEEE-Direktivet er blevet rettet.

elretur skal derfor igen henstille til, at "tryknatriumpærer" ændres til "højtryksnatriumpærer" og "halogenlamper" ændres til "metalhalogenpærer".

Øvrige forslag til ændringer

elretur tillader sig at foreslå, at Miljøstyrelsen i forbindelse med de foreslåede ændringer af bekendtgørelsen tillige medtager følgende ændringer:

Implementering af WEEE-Direktivet

- Forbuddet i.h.t. Miljøbeskyttelsesloven § 9 n stk. 6 ophæves, således at virksomhederne får *mulighed for at synliggøre deres udgifter til tilbagetagning og håndtering af WEEE*. Den foreslåede ophævelse er i tråd med WEEE-Direktivets præambel nr. 24/Kommissionens ønske om at fremme bæredygtighed.

Administrative byrder og udgifter, hensyn til virksomhedernes drift

- § 53 stk. 5, der tilpligter kollektivordningerne separat at fakturere deres medlemmer de gebyrer, som kollektivordningerne betaler til drift af producentregisteret og sikre sig, at medlemmerne betaler disse gebyrer (jf. § 53, stk. 5)

Bestemmelsen foreslås primært ophævet, subsidiært erstattet af en pligt for kollektivordninger til årligt at oplyse den enkelte virksomhed om størrelsen af de gebyrer, som den på virksomhedens vegne har afholdt til producentregisteret.

Bestemmelsen påfører i uacceptabel høj grad virksomhederne både administrative byrder og udgifter og har således diametralt modsat effekt i.f.t. motiverne for dens indførelse.

Indførelsen af bestemmelsen blev i sin tid af Miljøstyrelsen begrundet med, at det skulle synliggøres for virksomhederne, at det hverken er Miljøstyrelsen eller producentregisteret, der påfører dem udgifter og administrative byrder.

Virkeligheden er imidlertid, at bestemmelsen i allerhøjeste grad påfører virksomhederne både administrative byrder og udgifter:

Producentregisteret er finansieret af gebyrindtægter fra producenterne. elretur afholder på vegne af alle sine ca. 900 medlemsvirksomheder gebyrbetalingen til producentregisteret, d.v.s. hovedparten af producentregisterets gebyrindtægter.

Som følge af bestemmelsen udsteder producentregisteret årligt ca. 900 enkeltfakturaer til elretur dækkende hvert enkelt medlemsvirksomheds gebyrer.

Disse ca. 900 fakturaer skal elretur i.h.t. bestemmelsen viderefakturere sine medlemsvirksomheder.

Bestemmelsen medfører altså, at virksomhederne i praksis finansierer, at producentregisteret og elretur til sammen årligt bruger ressourcer på at udstede i alt ca. 1.800 (= 2 x 900) fakturaer.

Hertil kommer, at de ca. 900 virksomheder også skal bruge ressourcer på at registrere fakturaen i deres systemer og naturligvis, at både den enkelte virksomhed, producentregisteret og elretur oveni skal bruge ressourcer på at betale fakturaen og registrere betalingerne i deres respektive systemer.

Skønner man det på trods af den voldsomme administrative byrde væsentligt at bibeholde bestemmelsen, bør der som minimum indføres en for virksomhederne rimelig frist for producentregisterets udstedelse af de årlige gebyrfakturaer (jf. § 57).

Praksis er, at virksomhederne først modtager gebyrfakturaerne hen i oktober/november måned for det foregående indberetningsår. Virksomhederne har derfor hverken mulighed for at indkalkulere udgiften i deres budgetter eller få udgiften med i deres årsregnskab.

Problemet med den meget sene fakturering berører også virksomheder, som ved revision konstaterer væsentlige rettelser til indberetningen af markedsførte mængder for et tidligere år (indenfor 2 års fristen, jf. § 12), idet producentregisterets system ikke er tilgængeligt for virksomhederne i perioden 1. april til 1. januar, men kun for angivelse af rettelser fra revisorer. Hvis revisoren konstaterer rettelser til f.eks. 2016-indberetningen efter 31. marts

2017 og angiver de korrekte mængder i producentregisterets system, har virksomheden først adgang til at tilpasse sin egen indberetning til revisorens efter 1. januar 2018, når der er adgang til registeret. I mellemtiden – nemlig i oktober/november 2017 - udsteder producentregisteret sin gebyrfaktura for 2016 – altså på grundlag af de af virksomheden fejlagtigt indberettede mængder (ikke revisorens korrigerede mængder). Producentregisterets faktura på grundlag af de forkerte mængder "rettes først op" ved producentregisteret næste fakturering i oktober/november 2018. Denne modus er ganske enkelt ikke acceptabel for virksomhederne.

- **Fritagelse for revisorattestation for virksomheder, der ophører med at have producentansvar i løbet af et kalender-/indberetningsår (§ 13).** Mange virksomheder har i en periode udstyr, der er omfattet af producentansvaret, i deres sortiment. elretur foreslår, at virksomheder, der i et indberetnings-/kalenderår indstiller salget af omfattet udstyr, men i øvrigt fortsætter deres virksomhed, fritages for at attestere deres indberetninger med revisorerklæring. Kravet om revisorerklæring blev ved sin indførelse begrundet med, at grundlaget for beregningen af tildelingen skulle være så korrekt som muligt. Virksomheder, der i løbet af et kalender-/indberetningsår ophører med at have producentansvar, tildeles ikke indsamling i den næste tildeling. I forhold til formålet med bestemmelsen giver det således ikke mening, at disse virksomheder skal bebyrdes med at få deres indberetninger attesteret af en revisor.
- **Mulighed for virksomhederne allerede ved registreringen i producentregisteret at angive, hvis deres regnskabsår ikke følger kalenderåret.** Derved er fristen for virksomhedens afgivelse af evt. revisorerklæring registreret én gang for alle i producentregisteret, og virksomhederne undgår hvert år at skulle udfylde og tilsende producentregisteret en ledelseserklæring om, at deres regnskabsår ikke følger kalenderåret, og at de derfor afgiver "forskudt revisorerklæring" (jf. § 13 stk. 2).
- Under hensynstagen til virksomheder og kollektivordninger: Indførelse af **frister for, hvornår producentregisteret skal være klar til og have offentliggjort formkrav, formatkrav, web-manual m.v. for virksomhedernes registreringer i og indberetninger til registeret.** Set fra brugersynspunkt er der urimeligt kort tid mellem, at formkrav m.v. er klar/offentliggjort, og indberetningsfristen udløber. Det synes som om, at producentregisteret planlægger programmering m.v. efter, at deres system blot skal være klar på selve frisdagen, f.eks. den årlige indberetning den 31. marts.

elretur skal på vegne af sine ca. 900 medlemsvirksomheder indberette flere hundrede datasæt pr. virksomhed til producentregisteret. Når producentregisterets nye krav først offentliggøres meget tæt på indberetningsfristen, afskæres elretur reelt fra at få tilpasset (omprogrammeret) sit IT-system til producentregisteret og dermed via interface at kunne overføre data rettidigt. Det forekommer urimeligt, at elretur som følge heraf i dagene og timerne op til midnat den 31. marts skal skaffe og bekoste arbejdskraft til at taste data manuelt i producentregisteret

Hertil kommer, at risikoen for datafejl bliver større ved manuel håndtering, ligesom risikoen stiger yderligere, når den manuelle håndtering foregår under tidspres.

elreturs forslag er ikke mindst relevant i.f.t., at elretur i forbindelse med ændringen af WEEE-kategorierne skal omregistrere sine ca. 900 medlemsvirksomheder senest 31. december 2019 (jf. § 7, stk. 3 i høringsudkastet). På baggrund af elreturs erfaring fra de

seneste 12 år giver det allerede nu anledning til at frygte, at producentregisteret sandsynligvis først kort før den 31. december 2019 har deres system klar til omregistreringen.

elretur står naturligvis til rådighed for uddybning af ovenstående bemærkninger/forslag.

Venlig hilsen
elretur

A handwritten signature in blue ink, which appears to read 'Anne D. Als', is written below the typed name.

Anne-Dorte Als

akt nr. 58

A Landbell Group Company

Miljøstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Nyborg, 12. Januar 2018

Ang. MST-7041-00034 Bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr

ERP Danmark takker for muligheden for at afgive svar til Miljøstyrelsen om Elektronikaffaldsbekendtgørelsen (WEEE2-bekendtgørelsen).

På baggrund af fællesmødet mellem kommuner og kollektivordninger afholdt hos DPA-System den 9. januar 2018, lykkedes det at afstemme holdninger vedrørende indsamling af de nye fraktioner på genbrugsstationerne.

På den baggrund foreslår ERP Danmark, at

1. De kommunale pladsers ret til at indsamle fraktion 1 og 2 (hårde hvidevarer og køl) bibeholdes, derved udgår de foreslåede ændringer i stk. 5
2. Fraktionerne 5 og 6 (små udstyr og små IT-udstyr) jfr. høringsudkastet slås sammen til én indsamlingsfraktion (ny fraktion 5)
3. Fraktion 6 (små IT-udstyr) jfr. høringsudkastet ændres til "udstyr >50 cm, som ikke er hårde hvidevarer", således at der i indsamlingen kommer en størrelsesmæssig "mellemløstfraktion".

ERP Danmarks argumenter, hvorfor ovenstående ændringer bør foretages:

Ad (1) Kommunerne har stadig store pladsproblemer på genbrugspladserne. Det er derfor et væsentlig behov for kommunerne, at kunne indsamle hårde hvidevarer og køl i én container.

Miljømæssigt er det ingen hindring at blande de to fraktioner, da der ikke vil ske nogen udslip af freon og olie.

European Recycling Platform (ERP)
Denmark ApS
Lindholm Havnevej 31
DK-5800 Nyborg

Tel.: +45 6333 0028
Fax: +45 6333 0029
info@erp-recycling.dk
www.erp-recycling.dk

CVR: DK33 15 31 55

Jyske Bank
Reg. nr. 5060
Konto nr. 0001076792
Swift: JYBADKKK
IBAN:
DK3450600001076792

- Ad (2) Borgerne såvel som de kommunale medarbejderne vil ikke generelt kunne skelne mellem småt udstyr og småt IT-udstyr. Der vil derfor være en stor fejlsortering. Vi anser det derfor mest hensigtsmæssigt, at denne sortering foregår hos oparbejder. Under mødet blev det desuden belyst, at en ren fraktion med IT-udstyr vil på grund af det høje værdiindhold være særlig interessant for tyveknægte.
- Ad (3) Det er ganske uhensigtsmæssigt at blande hårde hvidevarer sammen med andet stort elektronik >50 cm. Dels vil det hindre genbrug af udstyret, da det under transporten vil blive knust, dels vil det medføre merudgifter til sortering og logistik, da de forskellige fraktioner ikke behandles på det samme anlæg. Dette fører ligeledes også til mere unødig Co2 udslip.
For at fremme cirkulær økonomi og bæredygtighed har ERP Danmark indgået et samarbejde med flere kommuner og private virksomheder med henblik på genbrug. Det er vigtigt, at lave en hensigtsmæssig sortering for at fremme muligheden for genbrug.

ERP Danmarks forslag beror på et kompromis, der tilgodeser både kommunernes og producenterne interesser, selv om det for producenterne indebærer øgede udgifter til bl.a. sortering for at få de korrekte data.

Det er vigtigt for ERP Danmark at pointere, at der her er tale om et samlet forslag, hvor alle bifalder forslaget. Vi har ingen interesse i, at vores forslag kun imødekommes delvist.

Har Miljøstyrelsen brug for yderligere uddybning af ERP Danmarks kommentarer, er Miljøstyrelsen meget velkommen til at kontakte undertegnede.

Med venlig hilsen

Lisbeth Hoelgaard
Salgskordinator

akt. 44

Foreningen af producenter og importører af elektriske husholdningsapparater

København, den 10. januar 2018
Sendt via e-mail til mst@mst.dk

Til Miljøstyrelsen
Att: Anne Harborg Larsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

MST-7041-00034

Høringssvar til udkast af ændring af bekendtgørelse nr. 130 af 6. februar 2014

FEHA (Home Appliances Denmark) takker for muligheden for at blive hørt. FEHA repræsenterer producenter og importører af hvidevarer og elektriske husholdningsapparater i Danmark.

FEHA har følgende kommentarer til ovenstående forslag:

De fleste af FEHAs medlemmer håndterer producentansvar gennem medlemskab af elretur.

FEHA bakker derfor op om elreturs bemærkninger til ændringsforslaget, idet vi gerne vil gøre opmærksom på de tre punkter, der især har betydning for vores branche:

- §28, stk. 2. (indsamling) – indførelsen af en separat indsamlingsfraktion for andet stort udstyr end hårde hvidevarer. Vi er af samme grund som elretur bekymrede for, at en dårligere logistik i indsamlingen vil føre til dårligere miljø for pengene, både hvad angår ringere mulighed for genbrug og øgede, unødvendige transportomkostninger. Hvordan den praktiske løsning skal udformes, bør aftales mellem kollektiv ordninger og de kommunale systemer.
- §53, stk. 5 (administrative byrder) – FEHA finder, at den enkelte producent skal kende størrelsen af det gebyr, som er afholdt på virksomhedens vegne til producentregistret. Den kollektive ordning skal årligt oplyse om dette. Hvordan denne pligt i praksis løses må være op til dialog mellem partnerne, dog således, at de administrative byrder ved denne synlighed er de mindst mulige.
- Vi finder endelig, som tidligere anført over for Miljøstyrelsen, at forbuddet mod synlige gebyrer (visible fee) i Miljøbeskyttelseslovens § 9, stk. 6, bør ophæves, så producenter får mulighed for at synliggøre udgifter til tilbagetagning og håndtering af WEEE. Dette vil være i tråd med WEEE-direktivets øvrige bestemmelser.

Venlig hilsen

Direktør Henrik Egede
www.feha.dk
Tuborgvej 5
2900 Hellerup
Mob: + 45 21 74 82 66

Anne Harborg Larsen

Fra: Jens Peter Nørgaard <jpnoe@gribskov.dk>
Sendt: 22. december 2017 11:28
Til: MST Miljøstyrelsens hovedpostkasse
Emne: Journalnummer MST-7041-00034: Høring vedr. "Bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr "

Vedr. journalnummer MST-7041-00034

Høring vedr. "Bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr "

Gribskov Kommune har følgende kommentar til bekendtgørelsen i den fremsendte udformning.

På genbrugspladserne har vi haft massive problemer med det materiel, som branchen stiller til rådighed for indsamling. Bekendtgørelsen kræver samarbejde på tværs af organisationer. Bekendtgørelsen giver imidlertid ikke el-branchen noget incitament til at sikre kvaliteten af det materiel, som skal bruges på kommunernes genbrugspladser. Og bekendtgørelsen giver ikke kommunerne mulighed for indflydelse på kvaliteten af materiellet.

På genbrugsstationerne oplever vi at:

- Burene er bøjedede og slidte, så delene passer ikke sammen, når de skal samles.
- Man får fingrene i klemme, når man skal samle burene.
- Der er bøjedede fødder og tråde, der stikker ud, så man kan komme til skade.

Det giver således anledning til arbejdsmiljøproblemer på genbrugsstationerne.

Vi sender defekte bure retur – men de samme defekte bure kommer ofte tilbage til genbrugsstationerne igen.

På den baggrund foreslår Gribskov kommune at der i bekendtgørelsen tilføjes et afsnit indeholdende krav til indsamlingsmateriellets kvalitet både ift. beskyttelse af det indsamlede elektronikaffald og medarbejdernes sikkerhed.

Eventuelle spørgsmål kan stiles til undertegnede.

Med venlig hilsen
Jens Peter Nørgaard
Affaldsmedarbejder

.....
Center for Teknik og Miljø
Gribskov Kommune
Tlf.: 7249 6812
www.gribskov.dk

of the, (old) (new)

Anne Harborg Larsen

Fra: Morten B. Andersen <mba@hjhansen.dk>
Sendt: 10. januar 2018 10:25
Til: Anne Harborg Larsen
Emne: SV: Høring af elektronikaffaldsbekendtgørelsen, frist for høringssvar: 12. januar 2018 kl. 12.

Sag: MST-704-00007
Sagsdokument: 7583634

Hej Anne.

Jeg har en kommentar til kapitel 8 - § 28 " 4. stort udstyr (en ydre dimension på mere end 50 cm".

Det vil være hensigtsmæssigt om der på de kommunale genbrugspladser opstilles et bur til stort udstyr som ikke er hårde hvidevarer.

Grunden er, at får vi en container ind til vores behandlingsanlæg hvor i der er hårde hvidevarer som vi godt kan behandle, og eksempelvis en el-guitar eller musik keyboard, som vi ikke kan behandle, vil vi skulle gøre følgende:

Først skal fraktionen sorteres og guitar og keyboard skal over i eksempelvis et egnet bur. Dernæst vil en anden oparbejder skulle afhente dette bur og kører til et behandlingsanlæg som oparbejde den type elektroniskrot. Det vil betyde belastning af miljøet i form af transport med tilhørende CO2 udslip.

Dernæst vil fyldningsgraden af hårde hvidevarer blive mindre og dermed miljøbelastningen pr. ton i transport blive større.

Med venlig hilsen / Best regards

Morten B. Andersen

Key account manager offentlige virksomheder

H.J.HANSEN

H.J.Hansen Genvindingsindustri A/S

Mobile: +45 20 59 93 12 E-mail: mba@hjhansen.dk

Fra: Anne Harborg Larsen [mailto:ahl@mst.dk]

Sendt: 23. november 2017 09:58

Til: 3f@3f.dk; 92grp@92grp.dk; post@aabenraa.dk; aalborg@aalborg.dk; aau@aau.dk; post@aarhus.dk; samfund@advokatsamfundet.dk; affaldplus@affaldplus.dk; Info-Akademiraadet <info@akademiraadet.dk>; albertslund@albertslund.dk; kommunen@alleroed.dk; ae@ae.dk; Arbejdstilsynet <arbejdstilsynet@at.dk>; Peter Andreæ <pea@at.dk>; ari@di.dk; assens@assens.dk; akb@koeleteknik.dk; affald@avv.dk; balkom@balk.dk; BM Postkasse <BM@bm.dk>; kommunen@billund.dk; post@brk.dk; mail@brancheforeningen.dk; mads.dahl@fk.dk; itek@di.dk; bfe@bfe.dk; brondby@brondby.dk; raadhus@99454545.dk; miljoe@tmf.kk.dk; co@co-industri.dk; info@cfu-net.dk; info@concito.dk; info@cleancluster.dk; gitte.andersen@cri.dk; dakofa@dakofa.dk; daf@aktiveforbrugere.dk; dafonet@dafonet.dk; dn@dn.dk; mail@danskaffaldsforening.dk; da@da.dk; mail@dansk-detail.dk; hoeringssager@danskerhverv.dk; info@danskerhvervsfremme.dk; teamstr@gmail.com; mail@dilf.dk;

di@di.dk; mail@dkforening.dk; dmh@danskmaskinhandel.dk; metal@danskmetal.dk; jj@danskmiljoteknologi.dk; info@dpa-system.dk; dtl@dtl.eu; mail@danskeadvokater.dk; regioner@regioner.dk; fsr@fsr.dk; dt@datatilsynet.dk; dce@au.dk; defactum@rm.dk; info@ecocouncil.dk; FM Digitaliseringsstyrelsen <digst@digst.dk>; dragoer@dragoer.dk; dtu@dtu.dk; kommune@egekom.dk; jth@in-jet.dk; elretur@elretur.dk; EFKM - Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet <efkm@efkm.dk>; Energistyrelsens officielle postkasse <ENS@ENS.DK>; sekretariat@eco-energimaerke.dk; 1-DEP Erhvervsministeriets officielle postkasse <em@em.dk>; erst@erst.dk; letbyrder@erst.dk; raadhuset@esbjergkommune.dk; lisbet.hoelgaard@erp-recycling.org; fmk@fmk.dk; hoering@3f.dk; raadhuset@fanoe.dk; favrskov@favrskov.dk; kommunen@faxekommune.dk; Finansministeriets postkasse <fm@fm.dk>; hoeringer@fbr.dk; kontakt@fdih.net; info@batteri.dk; faba@faba.dk; feha@feha.dk; kontakt@forlystelsesparker.org; mail@envina.dk; fri@frinet.dk; returbat@returbat.dk; fmn@fmn.dk; fredensborg@fredensborg.dk; kommunen@fredericia.dk; post@frederikshavn.dk; borgerservice@frederiksberg.dk; epost@frederikssund.dk; fdl@fdl-vm.dk; faks@faaborgmidtfyn.dk; furesoe@furesoe.dk; gentofte@gentofte.dk; info@genvindingsindustrien.dk; kommunen@gladsaxe.dk; glostrup.kommune@glostrup.dk; greennetwork@greennetwork.dk; info.dk@greenpeace.org; raadhus@greve.dk; borgerservice@gribskov.dk; mail@gronhverdag.dk; kommunen@guldborgsund.dk; post@haderslev.dk; mail@halsnaes.dk; mail@hedensted.dk; mail@helsingor.dk; herlev@herlev.dk; kommunen@herning.dk; hillerod@hillerod.dk; hjoerring@hjoerring.dk; post_kommunal@hk.dk; post@holb.dk; kommunen@holstebro.dk; horsens.kommune@horsens.dk; hvidovre@hvidovre.dk; hvr@hvr.dk; kommune@htk.dk; kommunen@horsholm.dk; post@ikast-brande.dk; ida@ida.dk; envs@au.dk; itd@itd.dk; ishojkommune@ishoj.dk; itb@itb.dk; info@itforum.dk; raadhus@jammerbugt.dk; jm@jm.dk; kalundborg@kalundborg.dk; info@karanoveren.dk; kommune@kerteminde.dk; km@km.dk; kl@kl.dk; kommunen@kolding.dk; ktc@ktc.dk; 1 - KFST Officiel hovedpostkasse <kfst@kfst.dk>; Kulturministeriet <kum@kum.dk>; okf@okf.kk.dk; ku@ku.dk; raadhus@koege.dk; mail@kmo.dk; lo@lo.dk; post@langelandkommune.dk; post@lejre.dk; lemvig.kommune@lemvig.dk; lolland@lolland.dk; jb@lwf.nu; lyngby@ltk.dk; kommunen@laesoe.dk; raadhus@mariagerfjord.dk; mail@branchehuset.dk; middelfart@middelfart.dk; admin@miljoforumfyn.dk; info@ecolabel.dk; EVM NH Natur- og Miljøklagenævnets hovedpost <nmkn@naevneneshus.dk>; Moderniseringsstyrelsen <modst@modst.dk>; kommunen@morsoe.dk; noah@noah.dk; norddjurs@norddjurs.dk; post@nordfynskommune.dk; kommune@nyborg.dk; borger@naestved.dk; odder.kommune@odder.dk; odense@odense.dk; kommune@odsherred.dk; pd@plast.dk; randers.kommune@randers.dk; redesign@fhgenbrug.dk; raadhus@rebuild.dk; info@rigsrevisionen.dk; post@rksk.dk; ringsted@ringsted.dk; kommunen@roskilde.dk; ruc@ruc.dk; rudersdal@rudersdal.dk; rk@rk.dk; kommune@samsoe.dk; Sikkerhedsstyrelsen Hovedpostkasse (SIK) <sik@sik.dk>; kommunen@silkeborg.dk; skanderborg.kommune@skanderborg.dk; skm@skm.dk; sk@skivekommune.dk; slagelse@slagelse.dk; kommune@solrod.dk; soroekom@soroekom.dk; stm@stm.dk; stevns@stevns.dk; struer@struer.dk; sum@sum.dk; svendborg@svendborg.dk; sdu@sdu.dk; syddjurs@syddjurs.dk; post@sonderborg.dk; info@teknikentreprenoeren.dk; tekniq@tekniq.dk; thistedkommune@thisted.dk; trm@trm.dk; kommunen@taarnby.dk; toender@toender.dk; UFM FP DEP - UFM Departement <ufm@ufm.dk>; um@um.dk; UIM Hovedpostkasse <uim@uim.dk>; UVM - UVMIPPOST <uvm@uvm.dk>; miljoe@uniscrap.dk; kommune@vallensbaek.dk; vardekommune@varde.dk; vpf@varmepumpefabrikanterne.dk; post@vejenkom.dk; post@vejle.dk; vestfor@vestfor.dk; post@vesthimmerland.dk; viborg@viborg.dk; info@vinduesindustrien.dk; post@vordingborg.dk; veltek@veltek.dk; wwff@wwf.dk; post@aeroekommune.dk; info@okologi.dk; Økonomi- og Indenrigsministeriet <oim@oim.dk>; kakl@di.dk; sej@di.dk; ibso@di.dk; jlz@danskerhverv.dk; Anders Rune Bjerrum <arb@danskerhverv.dk>; efp@kl.dk; ach@kl.dk; hnb@kl.dk; he@feha.dk; wg@faba.dk; prk@veltek.dk; lkr@bfe.dk; info@batteri.dk; nir@danskaffaldsforening.dk; mamj@di.dk; sne@itb.dk; lhh@dtl.eu; sbf@dn.dk; amb@dakofa.dk; jbh@dakofa.dk; hbu@tier1asset.com; pho@refurb.dk; vmj@fbr.dk; plt@elretur.dk; ada@elretur.dk; sss@elretur.dk; jb@lwf.nu; martin.therkelsen@erp-recycling.org; lisbeth.hoelgaard@erp-recycling.org; bodil.stenholt@erp-recycling.org; torben.frahm@erp-recycling.org; info@rene-europe.com; Jeanett Vikkelsøe <jv@mariuspedersen.dk>; Magdalena Salomonsson <magdalena.salomonsson@recipo.com> (magdalena.salomonsson@recipo.com) <magdalena.salomonsson@recipo.com>; jacob.nielsen@kuusakoski.com; martin.alehem@stenametall.se; Morten B. Andersen <mba@hjhsen.dk>; hel@mariuspedersen.dk; jha@danweee.dk; bc@danweee.dk; jakob.hoy.thomsen@stenarecycling.com; pernille@jernhandel.dk; a.torciano@samsung.com; susanne.a@partner.samsung.com; massimo.forti@ragnsells.com

Cc: Bianka Koptelova Justesen <bikop@mst.dk>; Anne Harborg Larsen <ahl@mst.dk>; Cecilie Spanner Rydeng <cespa@mst.dk>

Emne: Høring af elektronikaffaldsbekendtgørelsen, frist for høringssvar: 12. januar 2018 kl. 12.

Høringssvar fra KL over elektronikaffaldsbekendtgørelsen

KL takker for udkast til ændring af bekendtgørelse nr. 130 af 6. februar om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

Høringssvaret gives med forbehold for senere politisk behandling.

Generelt er vi bekymrede for at kommuner og affaldsselskaber pålægges nye opgaver med sortering m.v., der skal finansieres over de kommunale affaldsgebyrer. Dette synes ikke at være i overensstemmelse med forureneren betaler princippet og at det er producenterne der skal afholde alle omkostninger, netop som følge af producentansvaret på området.

I dialogen med Miljøstyrelsen er denne problematik med krydssubsidiering tidligere rejst. Med udkastet ser dette ud til at fortætte og det udbygges, da de nye fraktioner vil optage mere plads, kræve mere rådgivning og vejledning af brugerne etc.

KL vil gerne i dialog om en løsning hvor producenterne betaler for disse ydelser, såfremt udkastets "skal" bestemmelse om at skulle sortere i de 7 nye fraktioner fastholdes eller alternativt om muligheden for at producenterne selv sorterer det afleverede elektronikaffald, efter det er modtaget fra de kommunale genbrugspladser.

§ 22, stk. 2, pkt. 2 bør omformuleres eller udgå, da den lægger op til at der kan etableres parallelle indsamlingssystemer, er i strid med miljøbeskyttelsesloven §45 stk. 3. KL har i dialogen med Miljøstyrelsen nikked til at leverandører ifm. levering af nye produkter kan tage det gamle med fx et udtjent komfur når et nyt afleveres.

Vi deltager gerne i drøftelser der kan løse de ovenstående udfordringer.

Med venlig hilsen

Anders Christiansen

Dato: 25 januar 2018

Sags ID SAG-2017-06406
Dok. ID 2479448

E-mail: ACH@kl.dk
Direkte 3370 3411

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 1

LWF, d. 28

Anne Harborg Larsen

Fra: Jan Bielefeldt <jb@lwf.nu>
Sendt: 14. december 2017 09:50
Til: MST Miljøstyrelsens hovedpostkasse
Cc: Anne Harborg Larsen; Joan Dalgaard
Emne: Høringssvar Journal MST-7041-00034

Til MST

LWF er glade for muligheden for at give et høringssvar på jeres forslag til en revidering af Elektronikaffaldsbekendtgørelsen.

LWF vil foreslå, at definitionen af LED i bilag 4 punkt 3, hvor de forskellige lyskilder er beskrevet, bliver præciseret.

Nuværende tekst:

"Almindelige lysstofrør, kompaktlysstofrør, lysstofrør, udladningspærer - herunder højtryksnatriumpærer og metalhalogenpærer, lavtryksnatriumpærer, LED."

Når der blot står LED, er der en risiko for, at det kan misforstås i forhold til de nye produkter, hvor LED er indbygget i et armatur og hvor man skal være professionel for at skifte lyskilden.

Forslag:

Fraktion 3, udskiftelige LED lyskilder

I teksten til fraktion 4 og 5 foreslår vi, at det beskrives som armaturerne med indbygget LED.

LWF vil foreslå, at bilag 6 ændres således, at grænseværdien for kviksølv i glas og metal fjernes, da grænserne er i strid med den Europæiske Standard på området EN 50625.

Med de nuværende regler har producenter, der registrerer sig hos DPA-System og som ikke er store nok til at få tildelt kommunale modtage pladser, ikke adgang til at håndtere affaldet. Derved bliver disse firmaer i realiteten lovlige free ridere, hvilket virker konkurrenceforvridende på markedet. LWF opfordrer til at reglerne laves om, således at producenterne kan få tildelt en enkelt modtageplads og at indsamlingsforpligtigheden bliver akkumuleret over årene. Det er særlig vigtigt, at det kommer med i bekendtgørelsen, da DPA-Systems bestyrelse har valgt ikke at tage stilling til et nyt tildelingssystem foreslået af 3 kollektive ordninger.

Det er også et problem med firmaer, der sælger over internettet, enten direkte eller via en portal, ikke lader sig registrere og at der er ikke tiltag i bekendtgørelsen, som gør det muligt for MST at indføre sanktioner overfor sådanne producenter. Et forslag kunne være at gøre distributionscentre placeret i EU ansvarlig for at distribuere produkter for hvilken der ikke er taget et ansvar for, på samme måde, som der er for distributører i Danmark. Denne type free ridere er et stort og voksende problem, der bør findes en løsning på allerede i denne revision af bekendtgørelsen.

LWF står naturligvis til rådighed i tilfælde af at høringssvaret skulle give anledning til spørgsmål.

Med venlig hilsen - Kind regards

Jan Bielefeldt
Adm. Direktør

Phone: +45 4037 0705
Fax: +45 3691 5001
E-mail: jb@lwf.nu
Homepage: www.lwf.nu

88 100, 700

Office: Korskindelund 6, 2670 Greve

This email and any files transmitted with it are confidential and intended solely for the use of the individual or entity to whom they are addressed. If you have received this email in error, please notify the originator of the message. Any views expressed in this message are those of the individual sender, except where the sender specifies and with authority, states them to be the views of LWF.

Agern Allé 13
DK-2970 Hørsholm

Tel. +45 4918 4700
www.medicoindustrien.dk

Miljøstyrelsen
Att.: Anne Harborg Larsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
Pr. e-mail: mst@mst.dk

9. januar 2018

Høringssvar vedrørende udkast af ændring til bekendtgørelse nr. 130 af 6. februar 2014 (MST-7041-00034)

Medicoindustrien repræsenterer ca. 200 virksomheder, og en stor del af disse er medlemmer af elretur enten i sektion 8, der specifikt vedrører medicinsk udstyr, samt for nogles vedkommende øvrige sektioner også.

Medicoindustrien kan i det hele støtte høringssvaret af 5. januar fra elretur, og har derfor følgende samfaldende bemærkninger som elretur til udkastet til ændring af bekendtgørelsen:

13 stk. 3 (fritagelse for afgivelse af revisorerklæring)

Medicoindustrien skal henstille til, at den forslåede ændring *ikke* gennemføres, idet den medfører, at endnu flere virksomheder bliver omfattet af kravet om revisorerklæring og dermed får øget deres administrative byrder og udgifter.

Den nuværende bestemmelse blev indført netop for at gøre det lettere for virksomhederne at navigere i de forskellige regelsæt, hvorfor kravene indenfor producentansvarsområdet blev harmoniseret med kravene i Årsregnskabsloven.

Jf. Årsregnskabsloven § 4 og den nugældende bekendtgørelse (§ 13 stk. 3) er grænserne p.t. balancesum DKK 7 mio., nettoomsætning DKK 14 mio. og antal heltidsbeskæftigede 10, hvor forslaget indebærer balancesum DKK 4 mio., nettoomsætning DKK 8 mio. og antal heltidsbeskæftigede 12.

§ 13 stk. 5

Medicoindustrien henviser her til, at det på et møde den 26. oktober 2017 blev oplyst til elretur af både Miljøstyrelsen og DPA-System oplyst, at bestemmelsen *ikke* indebærer yderligere dokumentationskrav og dermed administrative byrder for virksomhederne. Medicoindustrien kan tilslutte sig elreturs henstilling til, at denne fortolkning også udmøntes i praksis.

Øvrige forslag til ændringer

Medicoindustrien foreslår, at Miljøstyrelsen i forbindelse med de foreslåede ændringer af bekendtgørelsen tillige medtager følgende ændringer:

Implementering af WEEE-Direktivet

Forbuddet i.h.t. Miljøbeskyttelsesloven § 9 n stk. 6 ophæves, således at virksomhederne får mulighed for at synliggøre deres udgifter til tilbagetagning og håndtering af WEEE. Den foreslåede ophævelse er i tråd med WEEE-Direktivets præambel nr. 24/Kommissionens ønske om at fremme bæredygtighed.

Administrative byrder og udgifter, hensyn til virksomhedernes drift

§ 53 stk. 5, der tilpligter kollektivordningerne separat at fakturere deres medlemmer de gebyrer, som kollektivordningerne betaler til drift af producentregisteret og sikre sig, at medlemmerne betaler disse gebyrer (jf. § 53, stk. 5)

Bestemmelsen foreslås primært ophævet, subsidært erstattet af en pligt for kollektivordninger til årligt at oplyse den enkelte virksomhed om størrelsen af de gebyrer, som den på virksomhedens vegne har afholdt til producentregisteret. Bestemmelsen påfører i uacceptabel høj grad virksomhederne både administrative byrder og udgifter og har således diametralt modsat effekt i.f.t. motiverne for dens indførelse.

Indførelsen af bestemmelsen blev i sin tid af Miljøstyrelsen begrundet med, at det skulle synliggøres for virksomhederne, at det hverken er Miljøstyrelsen eller producentregisteret, der påfører dem udgifter og administrative byrder.

Virkeligheden er imidlertid, at bestemmelsen i allerhøjeste grad påfører virksomhederne både administrative byrder og udgifter:

Producentregisteret er finansieret af gebyrindtægter fra producenterne. elretur afholder på vegne af alle sine ca. 900 medlemsvirksomheder gebyrbetalingen til producentregisteret, d.v.s. hovedparten af producentregisterets gebyrindtægter. Som følge af bestemmelsen udsteder producentregisteret årligt ca. 900 enkeltfakturaer til elretur dækkende hvert enkelt medlemsvirksomheds gebyrer. Disse ca. 900 fakturaer skal elretur i.h.t. bestemmelsen viderefakturere sine medlemsvirksomheder.

Bestemmelsen medfører altså, at virksomhederne i praksis finansierer, at producentregisteret og elretur til sammen årligt bruger ressourcer på at udstede i alt ca. 1.800 (= 2 x 900) fakturaer.

Hertil kommer, at de ca. 900 virksomheder også skal bruge ressourcer på at registrere fakturaen i deres systemer og naturligvis, at både den enkelte virksomhed, producentregisteret og elretur oveni skal bruge ressourcer på at betale fakturaen og registrere betalingerne i deres respektive systemer.

Skønner man det på trods af den voldsomme administrative byrde væsentligt at bibeholde bestemmelsen, bør der som minimum indføres en for virksomhederne rimelig frist for producentregisterets udstedelse af de årlige gebyrfakturaer (jf. § 57).

Praksis er, at virksomhederne først modtager gebyrfakturaerne hen i oktober/november måned for det foregående indberetningsår. Virksomhederne har derfor hverken mulighed for at indkalkulere udgiften i deres budgetter eller få udgiften med i deres årsregnskab.

Problemet med den meget sene fakturering berører også virksomheder, som ved revision konstaterer væsentlige rettelser til indberetningen af markedsførte mængder for et tidligere år (indenfor 2 års fristen, jf. § 12), idet producentregisterets system ikke er tilgængeligt for virksomhederne i perioden 1. april til 1. januar, men kun for angivelse af rettelser fra revisorer. Hvis revisoren konstaterer rettelser til f.eks. 2016-indberetningen efter 31. marts 2017 og angiver de korrekte mængder i producentregisterets system, har virksomheden først adgang til at tilpasse sin egen indberetning til revisorens efter 1. januar 2018, når der er adgang til registeret. I mellemtiden – nemlig i oktober/november 2017 - udsteder producentregisteret sin gebyrfaktura for 2016 – altså på grundlag af de af virksomheden fejlagtigt indberettede mængder (ikke revisorens korrigerede mængder). Producentregisterets faktura på grundlag af de forkerte mængder "rettes først op" ved producentregisteret næste fakturering i oktober/november 2018. Denne modus er ganske enkelt ikke acceptabel for virksomhederne.

Fritagelse for revisorattestation for virksomheder, der ophører med at have producentansvar i løbet af et kalender-/indberetningsår (§ 13)

Mange virksomheder har i en periode udstyr, der er omfattet af producentansvaret, i deres sortiment. Medicoindustrien forslår, at virksomheder, der i et indberetnings-/kalenderår indstiller salget af omfattet udstyr, men i øvrigt fortsætter deres virksomhed, fritages for at attestere deres indberetninger med revisorerklæring.

Kravet om revisorerklæring blev ved sin indførelse begrundet med, at grundlaget for beregningen af tildelingen skulle være så korrekt som muligt. Virksomheder, der i løbet af et kalender-/indberetningsår ophører med at have producentansvar, tildeles ikke indsamling i den næste tildeling. I forhold til formålet med bestemmelsen giver det således ikke mening, at disse virksomheder skal bebyrdes med at få deres indberetninger attesteret af en revisor.

Mulighed for virksomhederne allerede ved registreringen i producentregisteret at angive, hvis deres regnskabsår ikke følger kalenderåret.

Derved er fristen for afgivelse af evt. revisorerklæring registreret én gang for alle i producentregisteret, og virksomhederne undgår hvert år at skulle udfylde og tilsende producentregisteret en ledelseserklæring om, at deres regnskabsår ikke følger kalenderåret, og at de derfor afgiver "forskudt revisorerklæring" (jf. § 13 stk. 2).

Indførelse af frister for, hvornår producentregisteret IT-mæssigt skal være klar til og skal have offentliggjort formatkrav, web-manual m.v. for virksomhedernes indberetninger til registeret.

Set fra brugersynspunkt planlægger producentregisteret i praksis deres programmering m.v. efter, at deres system blot skal være klar på selve dagen for indberetningsfristen. elretur skal på vegne af sine ca. 900 medlemsvirksomheder indberette flere hundrede datasæt pr. virksomhed til producentregisteret. Når producentregisterets nye krav først offentliggøres meget tæt på indberetningsfristen, afskæres elretur reelt fra at få tilpasset (omprogrammeret) sit IT-system til producentregisteret og dermed via interface at kunne overføre data rettidigt. Konsekvenserne er, at virksomhederne finansierer ressourcer til manuel indtastning af en særdeles stor mængde data, som kunne være håndteret "maskinelt", og at der p.g.a. den manuelle håndtering opstår risiko for fejl i data.

Medicoindustrien henviser til, at dette forslag ikke mindst er relevant i.f.t., at elretur i forbindelse med ændringen af WEEE-kategorierne skal omregistrere sine ca. 900 medlemsvirksomheder senest 31. december 2019 (jf. § 7, stk. 3 i høringsudkastet). På baggrund af elreturs erfaring fra de seneste 12 år giver det allerede nu anledning til at frygte, at producentregistret sandsynligvis først lige op til fristen har deres system klar.

Venlig hilsen

akt. 46

Miljøstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Att: Anne Harborg

Radiometer Medical ApS
Åkandevej 21
2700 Brønshøj
Tlf.: +45 38 27 38 27
Direkte: +45 12 14 15 16
Mobil:
Fax: +45 38 27 27 27
CVR nr. 27509185
www.radiometer.com
anne.maria.nissen@radiometer.dk

10. januar 2018

Høringsvar

Bekendtgørelse om WEEE affald, journalnummer MST-7041-00034

Radiometer Medical ApS er producent af medicinsk udstyr til hospitaler. Det er meget specialiseret udstyr med lang udviklingstid, test på et stort antal patienter og ikke mindst registreringer hos sundhedsmyndighederne. Apparaterne samles manuelt i et lille antal, og hovedparten af produktionen eksporteres til hele verden. Prisen på vores produkter afspejler disse omkostninger, så vi kan derfor ikke drage nytte af de undtagelser, der nævnes i § 13, stk. 3 og 4, selvom vi kun bringer et forholdsmæssigt lille antal apparater på markedet i Danmark. På grund af det lille antal betaler vi derfor kun minimumsgebyret på 250 kr., jf. § 56, stk. 4, til DPA.

Til indsamling af WEEE data har vi udarbejdet et system, procedurer, ændring i ERP system og skabeloner til DPA indberetning m.v., som har kostet ca. 60.000 kr., som engangsinvestering.

Årlig indberetning til DPA inkl. udgifter til revisor til ca. 22.000 kr. og egne omkostninger er ca. 37.000 kr.

Dvs. 1. års omkostninger var 97.000 kr. og efterfølgende år 37.000 kr.

Dette virker ikke proportionalt i forhold til minimumsgebyret på 250 kr.

Vores erfaring er, at vores revisor i de tre år, vi har haft kontrol, har fundet ubetydelige afvigelser i forhold markedsførte mængder, svarende til <3kg/1000 kg eller <3 promille, hvilket yderligere understøtter den manglende proportionalitet:

År	WEEE (kg)	Revisor-afvigelse (kg)
2016	2171	0
2015	975	+3
2014	2124	+6
2013	864	
2012	1491	
2011	722	
2010	799	
2009	700	

Vi varmebehandler vores apparater, inden de skrottes for at undgå smitte, og dermed sikre en god behandling af affaldet. Vi kan – og vil – derfor ikke anvende undtagelsen i § 1, stk. 3, litra g, om end der skal gives ros for denne undtagelse, der kan anvendes af andre IVD udstyrsproducenter med mindre apparater.

Problemer med vejning af apparater

Vores apparater vejer ca. som nedenstående. Dette er 3 ud af 4 produktgrupper, hvor der kan være nogle hundrede gram til forskel afhængigt af antallet af sensorer.

- ABL90: 10 kg
- ABL800: 34 kg
- AQT: 36 kg

Vi har en produktion med et lille styk-antal, der bliver produceret til ordre. Vi har derfor ikke flere instrumenter på lager, og har derfor ikke 10 forskellige instrumenttyper stående klar til afvejning, som krævet i vejledning til revisorerklæring. Vi har apparater, der bliver brugt til test i forbindelse med udvikling, men disse er ikke nødvendigvis produceret i det foregående år, og disse kan ikke nemt flyttes over til vejning, da valideringen kan blive ødelagt ved flytningen. Derfor kan vi have meget svært ved at have 10 apparater til rådighed til afvejning. Det betyder, at vi bruger en del tid på at fremskaffe apparater fra den danske afdeling og må låne fra forskellige dele af virksomheden.

Inspiration fra andre lande

Vi har set lidt på, hvad man gør i udlandet til inspiration.

I England kan man registrere direkte uden at deltage i "Producer Compliance Scheme", hvis man markedsfører under 5 t/år. I det hele taget anvender UK mængde og ikke omsætning som indikation af, hvorvidt der er tale om en stor eller lille producent. Dette giver i vores øjne et mere retvisende billede, især når man som vi sælger dyrt specialudstyr, hvor udviklingsomkostninger og registreringer udgør en stor del af prisen.

I Sverige skal man betale en fast afgift på 1000 kr. for WEEE, hvilket Naturvårdsværket er kommet frem til ved at dividere omkostning med antal registranter. Dette tal skal dog tages med et vist forbehold, for det er kun fundet i et forslag fra Naturvårdsværket. Denne måde at opgøre på kunne virke uretfærdigt overfor SMV'er, men den absolutte udgift er dog så ringe, at selv ret små virksomheder vil kunne betale prisen.

I ingen af de to lande er der krav om revisorerklæring.

Forslag

Vi har derfor følgende forslag:

Der bør tilføjes en undtagelse for revisorerklæring, hvis man kun markedsfører små mængder WEEE.

Hvis man kan nøjes med at betale minimumsgebyret på 250 kr., fordi de markedsførte mængder er forholdsvis små, så skal man også slippe for at skulle have revisorerklæring, og kan nøjes med ledelseserklæring.

På den måde sidestilles man med de virksomheder der opfylder § 13, stk. 3 og 4.

Med en pris på 24,91 kr/ t i forhold til minimumsgebyret vil det svare til, at virksomheder med under 10 t WEEE undgår at betale for revisor.

Selvfølgelig skal det være under ansvar og underlagt kontrol af myndighederne.

Endelig mener vi også, at man skal have en procedure for, hvordan man opgør mængderne uanset størrelsen af virksomheden eller mængderne.

Et forbedringsforslag er også, at man kan nøjes med at indrapportere i intervaller, fx 0-100 kg, 100-500 kg osv. Der kommer jo på ingen måde de reelle tal frem på elektronik - der sælges meget plast og metal i f.eks. et af vores apparater, køleskabe og vaskemaskiner.

Vores erfaring viser, at en revisor kontrollerer vægtene med nøjagtighed på et gram, selvom naturlige variationer i råvarer og produktionsprocessen altid vil udmønte sig i varierende vægt af apparaterne.

Der står i vejledningen, at man kan kontrollere vægten via angivelse i manual, men samtidig er der krav om kontrolvejning af 10 stk. Der bør åbnes op for, at man kan nøjes med vægtangivelsen i manual eller ERP system, igen under ansvar.

Afsluttende kommentar

Vi tror, at vores problem ikke kun retter sig mod medicinsk udstyr, men også mod andre specialiserede produkter med lavt produktionsantal og stor eksport. Vi håber derfor, at de foreslåede forbedringer vil blive medtaget helt eller delvist, og dermed lette den administrative byrde for virksomhederne.

Med venlig Hilsen/Best regards

Dan Jensen
Electrical Safety Engineer
Global EHS

Birthe Oldenborg
Environmental Specialist
Global EHS

Miljøstyrelsen
Att.: Anne Harborg Larsen
J.nr. MST-7041-00034

Rektorsekretariatet

E-mail: mst@mst.dk

Høring af ændring af bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr

11. januar 2018

*Høringssvaret er udfærdiget af postdoc Keshav Parajuly, SDU Life Cycle Engineering.
Vedlagt: To relevante publikationer.*

Sagsnr. 17/62058
NIHA/kfm

niha@sdu.dk
T 65502954
M 24666915

Based on our research findings, we recommend the following for the improvement of e-waste management and the promotion of circular economy:

(Please note these texts are our peer-reviewed publications which are also attached herewith)

1. Regarding the documentation of EEE and WEEE

In order to keep track of the resource flows more precisely and transparently, harmonization of data sources and reporting methodology is also crucial. The sales data available (from both Statistics Denmark and Euromonitor) for EEE give us the number (or count) of marketed products, whereas the quantity reported by the producers (to the DPA-System) is the weight of PoM EEE. The information on how the number of products is translated into weight is not available. This suggests a lack of clarity among different stakeholders on their role and format of reporting data. There is also a lack of documentation for products imported or exported at personal levels, and the household stocks of products in use, hibernating and/or stockpiled after being obsolete.

2. Regarding the promotion of Circular Economy in WEEE sector

The waste management system in a circular economy should seek to creating values from the EoL products, unlike the conventional system that focuses on

reducing the cost of collection and disposal. If the EoL products are to be prepared for reuse, the way WEEE is collected has to be improved significantly. For example, many products were found in broken condition, which was caused by the physical impact/pressure in the cage. A better collection platform can prevent such physical damages to the EoL products during the collection process. Electronic products, especially those with monitors and other impact-sensitive parts need to be handled carefully. If broken, such products not only diminish the possibilities of reuse, but also affect the ease of recycling, and thus increase the cost of handling. Moreover, they could create challenges in logistic as well as the management of potentially hazardous substances.

A better collection platform can further support recycling in terms of both reducing the cost and achieving purer material streams. The desired sorting level at the collection points needs to be communicated clearly. Further investigation on the consumers' habit of discarding products, the information on the working condition and age of the discarded products, and reason behind the functional products' disposal will help improving the collection with respect to both reuse and recycling.

There is a need to expand the reuse, refurbishment and remanufacturing preferably through the official EoL management system e to cover all different product types in the household WEEE. After all, the ambition of the take-back system is to improve the overall resource recovery, in which the producers take the lead. The potential resale or the intrinsic material value itself may not be sufficient to create a profitable business for all product types, and therefore will require a collective effort from the concerned stakeholders. A better incentive mechanism, which includes the municipalities, recyclers, reuse market stakeholders, and the producers, has to be sought. If the regional policy is not sufficient, national provisions to match the local conditions need to be considered.

Med venlig hilsen

Nisrin Adel Hamad
Stabschef

det. nr. 53

Miljøstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
Sendt elektronisk til mst@mst.dk
Kopi til ahl@mst.dk

Den 12. januar 2018
Mogens Rasmussen (MOG)
Sagsnr. 17-03480

Høring vedr. ændring af bekendtgørelse om håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr

Miljøstyrelsen har den 22. november 2017 sendt et udkast til ændring af bekendtgørelse nr. 130 af 6. februar 2014 i høring. Formålet med ændringsforlaget er ifølge Miljøstyrelsen, at sikre implementering af EU direktiv af 4. juli 2012, samt at foretage en række "præciseringer" i forhold til den nugældende bekendtgørelse.

Det er vigtigt for Vestforbrænding, at gøre Miljøstyrelsen opmærksom på en række væsentlige problemer, der er forbundet med ændringen i bekendtgørelsens § 28. Ændringen medfører, at der indføres nye fraktioner i de kommunale indsamlingsordninger pr. 1. september 2018.

Kommunernes mulighed for at indsamle de store fraktioner (1 og 4) i én samlet fraktion forventes at ophøre, og småt elektronikaffald forventes fremover opdelt i "små udstyr" og "små it- og telekommunikationsudstyr" (fraktion 5 og 6).

Sortering i flere WEEE fraktioner

Ny opdeling i fraktion 1 og 4

På Vestforbrændings 24 genbrugsstationer er vi nødsaget til at indsamle fraktion 1 og 4 i én fraktion. Dette er normalt i tætbefolkede områder, hvor stadig flere genbrugsfraktioner slås om den begrænsede plads på genbrugsstationerne - bl.a. for at indfri målet om 50% genanvendelse. Da producenterne ikke kan tilbyde containere med frontporte, har Vestforbrænding anskaffet egne containere til "Stort Elektronikaffald" (fraktion 1 og 4). Vestforbrænding kører desuden containerne til tømning på Elreturs plads, for at sikre rettidig afhentning og dermed undgå overfyldning.

Et nyt krav om opdeling af "Stort elektronikaffald" i to containere vil kræve plads, som ikke er til stede på genbrugsstationerne. Derfor må Vestforbrænding fremover køre sine blandede containere til ekstern sortering inden fraktionerne afleveres til producenterne. Ekstern sortering koster i størrelsesordenen kr. 0,60 pr. kilo svarende til ca. 2 mio. kr. yderligere pr. år. for Vestforbrænding.

Vestforbrænding har ikke kunnet finde nogen miljømæssig begrundelse for den nye opdeling. Gennem de seneste 12 år med producentansvar har vi ikke på noget tidspunkt har hørt om skader på kølemøblerne, der var forårsaget af vores

VESTFORBRÆNDING

blandede indsamling af fraktion 1 og 4. Udstyr i fraktion 1 og 4 bliver båret ind i containerne af borgerne, og der er derfor ikke fare for brud på kølekredsløb som følge af kast o.l. med udstyret. Kravet om opdeling synes yderligere unødvendigt i lyset af, at det i dag er en meget lille andel af kølemøblerne, der indeholder gasser med et GWP over 15, og som således kræver særlig behandling.

Ny opdeling i fraktion 5 og 6

Små husholdningsapparater ønskes ligeledes opdelt i to fraktioner: "småt udstyr" og "småt it- og teleudstyr". Der fremlægges ikke nogen miljømæssig begrundelse for en opdeling af små husholdningsapparater. Til gengæld må der fremhæves en række betydelige problemer forbundet med opdelingen.

- Borgerne vil ikke kunne foretage en korrekt sortering i småt udstyr og småt it- og telekommunikationsudstyr på genbrugsstationerne. I den almindelige borgers øjne skelnes der ikke mellem disse typer udstyr. Producenterne kan derfor forvente at skulle afhente bure, der til forveksling ligner den nuværende fraktion med Små husholdningsapparater. Vestforbrænding vil som følge af borgernes fejlsorteringer ikke være i stand til at overholde kravet i bekendtgørelsens bilag 9 om maksimalt 5% fejlsortering i fraktion 5 og 6. Miljøstyrelsen og DPA-System vil derfor til stadighed modtage klager fra kollektivordningerne over, at kommunerne ikke overholder sorteringskravene i bekendtgørelsen.
- Opdeling kræver yderligere personale til vejledning ved hvert indsamlingssted.
- I mange af Vestforbrændings kommuner indsamles små husholdningsapparater via storskraldsordningen for etageboliger i 660 L containere. Den nye opdeling medfører, at samtlige etageboliger skal ændre sorteringspraksis, og al erfaring viser, at det er vanskeligt og omkostningsfuldt at ændre etageboligernes sorteringspraksis.
- Mange genbrugsstationer har fået bygget huse med særlige indkast til de to nuværende burfraktioner for at minimere risikoen for tyveri. Hvis der fremover kommer en tredje burfraktion, vil de stå overfor nye investeringer til udbygning.
- Fraktion 6 består bl.a. af computere og mobiltelefoner mv. Ved særskilt sortering af disse produkter synliggøres et bur, som vil være meget eftertragtet og vanskelig at sikre mod tyveri.
- Når der opstår en tredje burfraktion, vil problemet med tildeling af fraktionerne til flere forskellige kollektive ordninger og dermed flere forskellige operatører og transportører på genbrugsstationerne stige yderligere i omfang.

Konklusion

Ovenstående gennemgang viser, at der er betydelige økonomiske ekstra omkostninger for kommunerne ved en obligatorisk opdeling af fraktion 1 og 4 henholdsvis fraktion 5 og 6. Der synes samtidig ikke at være nogen miljømæssig gevinst ved opdelingen. På baggrund af mail fra Miljøstyrelsen er det

VESTFORBRÆNDING

ØJBY MOSEVEJ 219
2600 GLOSTRUP

TELF 44 85 70 90
FAX 44 35 70 91

MAIL VESTFOR@VESTFOR.DK
WEB WWW.VESTFOR.DK

ESH 5798000042118
CVR 1306111

Vestforbrændings opfattelse, at den foreslåede nye opdeling i fraktioner ikke er begrundet i krav i WEEE-direktivet.

Vestforbrænding har forståelse for Miljøstyrelsens ønske om at skabe parallelitet mellem de 7 nye kategorier og fraktionerne på genbrugsstationerne. WEEE-direktivet forhindrer imidlertid ikke, at koblingen mellem kategorier og indsamlingsfraktioner i tildelingsøjemed fortsat kan ske gennem beregninger, som det hidtil har været praksis for DPA-System.

Det er på den baggrund Vestforbrændings klare anbefaling, at Miljøstyrelsen i bekendtgørelsens § 28 fortsat tillader en blandet indsamling af fraktion 1 og 4 henholdsvis fraktion 5 og 6 på genbrugsstationerne.

Med venlig hilsen

Yvonne Amskov

Udviklingschef
Vestforbrænding

VESTFORBRÆNDING

